

ஸ்ரீ :

பேரருளாளன் பெருந்தேவிர்தாயார் திருவடிகளே காணம்..
ஆழ்வாசமென்பருமானார் தீபர் திருவடிகளே காணம்.

சுவரதன் ஸன்னிதி வரலாறு.

தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில், தீர்த்த மரியாதையும்
அத்யாபக மிராகமுடையவரான
ஸ்ரீகாஞ்சீ மாதீவாதி பரங்கரம் அண்ணங்காசாரியர் எழுதியது.

மங்களாசரணம்

“திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்ய திவ்யாபரண ஹேதயே.
தந்தாவளகிச்சாய தேவராஜாப மங்களம்.”

[மணவாசனமுனிகள்.]

முதல் அத்யாயம்.

1. உபய விபூதிசாத னென்று உலகம் பேசுந்நின்ற எம்பெருமான் திவ்யவிபூதியான
ஸ்ரீவைகுண்டத்திற் காட்டிலும் தீனா கிபூதியான இம்மண்டலத்திலே அநுக்ரஹம் மிகுந்தவ
னென்பதை நம்மாழ்வார் *கடல் ஞானத்து அளிப்பிக்கான்* (திருவாய் 4-8-5) என்கிற
பாகரத்தினால் வெளியிட்டருளினார். திவ்ய ஸூரிகளும் முக்தர்களும் திரந்தா ஸேவை பண்ணப்
பரிபூர்ணரூபவம் கடை பெறுமிடமான தீர்பாத விபூதிநீர்காட்டிலும் இவ்விருள்தருமா ஞானத்
திலே எம்பெருமா னுக்கு மிகுந்த ஆதா முண்டாவதற்குக் காரணம்-ஸம்ஸாரிகள் படுமிழவைப்
போக்கவேண்டி யிருத்தல் என்பதாவது, இம்மண்டலத்தில் திவ்ய தேசங்கள் நிகழ்தொறு
மலிந்திருப்பதே முக்கிய காரணமாகும். இங்கு நூற்றுக்கணக்கான திவ்ய தேசங்கள் நிகழ்ந்
தாலும் “கோயில் திருமலை பெருமான்கோயில்” என்று மூன்று திவ்ய தேசங்கள் மிக
முக்கியமாகக் குலாவப்படுகின்றன. ஸ்ரீரங்கம் திருவேங்கடமலை ஸ்ரீகாஞ்சீ என்னுமிவைபோ
கோயில் திருமலை பெருமான்கோயில் என்னு ஸாய்ந்தாய முறைவில் வழங்கப்படுகின்றன.

2. ஸகலதிவ்யதேசங்களுக்குள்ளும் இம்முன்று திவ்யதேசங்களுக்கு விசேஷமான
என்றும் எதனானுண்டாயிற்றென்னில்; நம்மாழ்வார் நம்முடைய முதற்பேரந்தமான திரு

விருத்தத்தில் இம்மூன்று திவ்யதேசங்களைமட்டுமே மங்களாசாஸனம் செய்தருளினபடியாலே யென்று பெரியார் கூறுவர். “பொருநீர்த்திருவாங்கா வருளாய்” (28) என்று ஸ்ரீரங்கத் தையும், “பெருமான்மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகமே” (60) என்று திருவேங்கடமலையையும், “விண்ணோர் தொழுங்கண்ணன் வெண்காவுது” (25) என்று ஸ்ரீ காஞ்சியையும் மங்களாசாஸனம் செய்திருப்பது காணத்தக்கது. இம்மூன்று திவ்ய தேசங் கள் தவிர வேறொரு திவ்யதேசம் பாதமப்பந்தமர்ன் திருவிருத்தத்தில் போற்றப்பட்டிலாமை யினாலே ஆழ்வார்திருவுள்ளத்தினால் இம்மூன்று திவ்ய தேசங்களுக்கே முக்கியத்வம் கொள் ளப்பட்டதென்று கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவப் பேராசிரியர்கள் இவற்றுக்கே நனைமை கொடுத்து வழங்கிவருகின்றார்கள்.

3. மேலே குறித்த மூன்று தலங்களுக்குள்ளும் ஸ்ரீ காஞ்சிபுரிக்கே மிகவும் ப்ராதான் யம் ப்ரஸித்திபெற்றுள்ளது. அதற்கும் காரணம் ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தியே. நம்மாழ் வார் முதற் பிரபந்தத்தின் முதற்பாட்டிலும் சாமப்பந்தமான திருவாய்மொழியின் முதற் பாட்டிலும் நம் தேவப்பெருமானையென்றோ போற்றியுள்ளார். திருவிருத்தத்தின் முதற் பாட்டில் “இமையோர்தலைவா! மெய்நின்று கேட்டருளாய்” என்றார். தேவாதிராஜன் என்னுந்திருநாமத்தையே உட்கொண்டு *இமையோர் தலைவா! என்றது; திருவாய்மொழியின் முதற்பாட்டில்* அமார்களதிப்தியென்றதும் தேவப்பெருமானைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டே; ப்ரணதார்த்திஹானென்ற திருநாமத்தையுட்கொண்டு *துயரதுசுடரடியென்றுமருளிச்செய் தது. “ப்ரதமசதகே விசஷ்ய வயதம்” என்று வேதாந்த வாசிரியர் வகுத்திருப்பதும் இந்த நிர்வாஹத்தை நிலைநாட்டித் தரும்.

4. இத்தலத்தைப் பெருமாள்கோயிலென்று வழங்கிவருவதுகொண்டும் இதன் ப்ராதான்யத்தை யுணரலாம். உலகில் எல்லாதிவ்யதேசங்களுமே பெருமாள்கோயிலாயிருக்க, இதனைமட்டும் பெருமாள்கோயிலென அநாதிகாலமாக வழங்கிவருவது குறிக்கொள்ளத் தக்கது. சாரீரகமீமாம்ஸையென்கிற ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திற்குப் பலபாஷ்யங்கள் தோன்றி யுள்ளன. இதாபாஷ்யங்களை சங்கரபாஷ்யமென்றும் மத்வபாஷ்யமென்றும் நீலகண்ட பாஷ்ய மென்றும் கர்த்தாக்களின் பெயரையிட்டு வ்யவஹரித்துவருகிறார்கள். ஸ்வாமி யருளிச்செய்த பாஷ்யத்தை மாத்திரம் ராமாநுஜ பாஷ்யமென்னுமல் ஸ்ரீபாஷ்ய மென்றே உலகமெல்லாம் வழங்கிவருகின்றது. அதுபோலவேயாம் இத்தலத்தை மாத்திரம் பெருமாள்கோயிலென்பது.

5. இன்னமும் இத்தலத்தின் சிறப்பைக் கேள்வியின். வெளியூரிலிருந்து புறப்பட்டு இவ்வூர்க்கு வருகிறவர்கள் அங்கேபுறப்படுமபோது பெருமாள்கோயிலுக்குப் போவதாகச் சொல்லுவதும்; இவ்வூர்வந்துசேர்ந்து க்ருஹத்தினின்றும் ஸன்னிதிக்குப் போம்போது கோயிலுக்குப் போவதாகச் சொல்லுவதும்; கோயிலுக்குள்ளே போனபிறகு ஸ்ரீஹஸ்திசைவ சிகரோஜ்ஜ்வலபாரிஜாதனை ஸேவிக்கவேண்டித் திருமலைக்குப் போவதாகச் சொல்லுவதும் வ்யவஹாரத்தில் காண்கையாலே கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயிலென்னும் மூன்று திவ்ய தேசங்களும் இவ்விடத்தே யுள்ளன வென்று கொள்ளத் தகுதியுண்டு.

6. இங்ஙனே சிறப்புப்பெற்ற இத்தலத்தின் வரலாறுகளை உள்படியுணர விரும்பு மவர்கள் எங்குமுள்ளார்கள். அன்னவர்கட்கு ஸகலபாஷைகளிலும் இத்தலத்தின் வரலாறு களை விளக்கிப் புத்தகங்கள் அச்சிட்டு உதவவேண்டுவது மிக முக்கியமானது. ஹஸ்திகிரி

மாஹாத்மியம் என்கிற புராண நூல்கொண்டு தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய வரலாறுகளை நாம் வடமொழி, தென்மொழி, தெலுங்கு பாஷைகளில் ஸாரமாகவெழுதிப் பலவாண்டுகட்கு முன்னமே வெளியிட்டிருக்கிறோம். [அவை இந்நூலின் அதுபந்தமாகவும் வெளியிடப்பெறும்.]

7. புராண வரலாறுகள் தவிர, பிற்காலத்து வைதிக வேளதிக வரலாறுகள் பலவற்றையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது நவநாகரிகர்களுக்கு இயற்கையாதலால் அன்னவர்களை யும் திருப்திசெய்விக்க இந்நூலெழுதப்படுகின்றது. ஸரீபகாலத்தில் [இரண்டு மூன்று வாரங் களுக்கு முன்பு] “காஞ்சிபுரம் தேவஸ்தானவாமி தேவஸ்தான வரலாறு” என்றொரு சிறுபுத்த கம் (27 பக்கமுள்ளது) தேவஸ்தான வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டு நமதுபார்வைக்கு வந்தது. இந்த தேவஸ்தானத்தில் தற்காலம் எக்ஸிக்யூடிவ் டிசன்டி பதவியிலிருந்துவரும் ப்ரஹ்மபுரீ ஸிச்வநாதய்யாவர்கள் ஒரு அட்வகேட்டுக்கு வியமனம் தந்ததாகவும், அவர் மேலேசொன்ன வரலாற்றை யெழுதிக்கொடுத்ததாகவும், அதை தேவஸ்தான மூலமாக அச்சிட்டு வெளியிட்ட தாகவும் காண்கிறது.

8. தேவஸ்தானத்தின் வரலாறுகளை வெளியிட நிரூப்பமும் அவசியமும் ஏற்பா டால் இந்த தேவஸ்தானத்தின் கீண்டகால அதுபவமுள்ளவராய், கஷிபுவரில் மனத்தைச் சிறிதும் செலுத்தாமல் நடுகிலையில் திற்பவராய், அப்ராமானிகவிஷயங்களை நெஞ்சாலும் வினை பாதவராய், ப்ராமானிக விஷயங்களையே ஸம்நுதய ப்ருதயங்கமமாக எழுதாமியல்வினராய் விளங்குபவர்களை நாடிப் பிரார்த்திக்கவேணுமேயல்லது கஷிபேதங்களை வளரச் செய்வ தோன்றிலேயே கண்ணுங்கருத்துமானவர்களைப் பிரார்த்திப்பதும் அன்னவர்களைழுதித்தரும் புத்தகங்களை தேவஸ்தான மூலமாக வெளியிடுவதும் மெச்சத்தக்கதாகாது. வினா மர்ச்சரி யத்தை வளர்க்கும் இத்தகையபுத்தகங்களினால் உலகுக்குயாதோரு ன்மையும் செய்யப்பட்ட தாகாது. நன்மை செய்யப்படாததோடு தீமையும் செய்யப்பட்டதாகும். ப்ரஸ்தானித்த வரலாற்றுச் சுவடியில் உண்மையான விஷயங்கள் பல விடுபட்டும், உண்மைக்குமாறான விஷயங்கள் பல பல புகுத்தப்பட்டு மிருக்கின்றன. லோகாபிராமமாக எழுதிவருகையில் “இக்காஞ்சிமாககர் சென்னைக்குத் தென்மேற்காய் 45 மைல் தூரத்திலுள்ளது; ஸதான் ரைல்வேயில் செங்கற்பட்டு—அரக்கோணம் கிளைப்பிரிவில் அதன் நடுவேயுள்ளது. காஞ்சி புரம் ரைல்வேஸ்டேஷன் பெரிய காஞ்சிபுரத்திற்குச் சமீபமானது. இது செங்கற்பட்டு லில்லாவைச் சேர்ந்தது. இங்கே பஸ்ஸுகள் வராமல், கடைகள் கடைவீதிகள் விசேஷம். நெசவுத்தொழில்கள் அபரம்” “இக்கோவில் கோபுரம் மிகவும் உயரமானது; மேலண்டை கோபுரத்தைவிட கீழண்டை கோபுரம் அதிகவுயரம்; வெகுதூரத்திலிருந்து பார்த்தாலும் கோபுரம் கண்ணுக்குத் தெரியும்” என்றிப்படி எழுதியுள்ளவை சிறிதும் ஆரேஷிக்கத் தகாதவை. இவ்வண்ணமாகவே 100, 200 பக்கங்களும் எழுதிக்கொண்டே போகலாம். அதனால் நூலின் கௌரவத்திற்குச்சிறிதும் ஹானிசில்லாமலேயிருக்கும். இந்த அபூர்வார்த்த ப்ரகாசனங்களோடு கின்றிருந்தால் மிகவுழகியதே.

9. உலகில் சிலர் ராமாயணம் சொல்லுகிறெனென்று ஆரம்பித்து வாய்ப்பான படி யதேஷ்டமாக அபார்த்தங்களை யெல்லாம் கலந்து பொழிவதுண்டு; சிலரோவென்னின், உட்பொருள்களின் பிரவேசியாமல் “ராமாயணம் மிகவுயர்ந்ததால்; இதை த்ரிமதஸ்தர்களும் கொண்டாடுகிறார்கள்; இதற்கு த்ரிமதஸ்தர்களும் விபாக்விபானங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இது பல லீபிகளில் பவதடவை அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பல பாஷைகளில்

மொழிபெயர்ப்புகள் தோன்றியிருக்கின்றன." என்றப்படி மணிக்கணக்காகப் பெசிக் கொண்டு போவதுண்டு. "அபார்த்தங்கள் சொல்லி அனார்த்தத்தை விளைப்பதற் காட்டிலும் இங்ஙனே பேசிக்கொண்டு போவது தேவலை" என்று அவ்வுபந்யாஸங்களை மஹான்கள் கொண்டாடுவதுண்டு. அவ்வண்ணமாகவே இந்த வாலாற்று நூலெழுதப்புகுந்தவரும் காஞ்சி புரத்தின் அகல நிலங்களை வருணிப்பது, கடைசிகளின் காட்சிகளை விவரிப்பது, ஸன்னிதியில் நூற்றுக்கால் மண்டபம் முதலானவற்றிலுள்ள சிற்பங்களின் சிறப்புக்களைச் செப்புவது, தேவப்பெருமானுக்கு உதனவங்கள் நடக்கிறவிதம் வெகு ஆச்சரியம், மிகமிகவற்புதம், இப்படி எங்குமே ஸேவித்ததில்லையென்று கண்ணீர்மழை பொழிந்து எழுதுவது; ஆக இப்படிப்பட்ட தொண்டு செய்வதோடு நின்றிருந்தால் உண்மையில் மிகமிக மெச்சும்படியாகவேயிருக்கும். புத்தகமும் விசேஷமாக விற்பனையாகும்.

10. இந்த தேவாலயத்தில் இடையில் பல வருஷங்கள் தலைவிரித்தாடி 25, 30 வருஷங்களாக சாந்தமாயிருக்கின்ற கலாவிவாதங்களை மீண்டும் கிளப்புவதற்கென்றே எழுதப்பட்ட விவாத வாலாற்றுச் சுவடியை தேவஸ்தான வெளியீடாகக் காட்டுவதும், தேவஸ்தானத்தில் விற்பனை செய்யப்படுவதாகத் தெரிவிப்பதும் கருதியற்றது. "ஆத்தான் ஸீயர், வடகலை ஸம்ஸிதாயத்தைச் சேர்ந்த இந்தக்கோயிலில் தமது தென்கலையாசாரியான பத்யத்தை யது ஸந்தித்துப் போந்த ஸேவாகாலம் தொடங்க அனுமதி பெற்றார்" என்பது முதலான அஸம்பத்த விஷயங்கள் மலிந்த விவாத வாலாற்றுச் சுவடியானது இந்த தேவஸ்தானத்திற்கு வெகு தூரத்தளவிலே நிற்கத்தக்கதென்பதை நாம் விரிவுக்கு அஞ்சாது விபுலமாகவே விளக்கிப்போம்.

முதலத்யாயம் முற்றிற்று.

இண்டாவது அப்யாயம்.

11. இந்த நமது நூலுக்கு விவாதவாலாற்றுச் சுவடியின் மறுப்புரைத்தல் பாதான் லாஷ்யமன்று. இந்த தேவஸ்தானத்தின் மஹிமைகளையும் சரித்திரங்களையும் ருஜுவான ஆதாரங்களுடன் பரமாணிகர்கள் உகக்கும்படியாயும், அபராமானிகர்களுக்கும் வாய்திறக்க இடமில்லாதபடியாயும் விவரிப்பதுதான் இந்தக்கூறு நூலுக்கு பாதானலக்ஷ்யம். விவாத வாலாற்றுச் சுவடியிலுள்ளது "தாதாசாரியர்களுக்கிடய வம்சஸ்தர்களை வெகுகாலம் தாமகர்த்தாகக்ளாக யிருந்துவந்தார்கள்" என்ற வாக்கியத்தில் "ஆகியிருந்து" என்ற சொல்தொடையைக் காணும் இலக்கணவிலக்கியப் புலவர்கள் எப்படி வெறுப்பார்களோ, அப்படியேதான் விஷயங்களைக் காணும் விவேகிகளும் மிகமிக வெறுப்பார்களென்பதில் ஐயமில்லை. கஷி விஷயங்களில் ஸம்பந்தப்படாமல் ஸாதாரணமாக எழுதியிருக்கும் விஷயங்களிலுங்கூட விபரீதங்களே மிகமலிந்து கிடக்கின்றன. கேண்மின்:—

12. "தெப்போத்ஸவத்துக்காக வருஷத்துக்கு இருமுறை பெருநாள் வெளியிருக்கு எழுந்தருளுகிறார். தென்னேரிக்கும், ராயஜீஞளத்துக்கும் எழுந்தருளி அங்கே தெப்போத்ஸவம்" என்றெழுதப்பட்டுள்ளது. தென்னேரித்தெப்பம் இடையில் ஆர்யசித்தூச். சில வருஷங்கள் நடந்து அறவே மின்றுபோய் அனேக வருஷங்களாயிற்று. இதைப்பற்றி எழுதவேண்டிய முறை இதுவா? 12 "வனபோஜன உதனவம் சற்காலம் சைம்மாந்சரவணத்தில் நடந்துவருகிறது" என்றெழுதப்பட்டுள்ளது. 30, 40 ஆண்டுகட்கு முன்பு இவ்வுதனவம் சரவணத்தில் நடந்துவந்ததுண்டு. இவர் தற்காலம் என்று குறிப்பிட்டு சரவணத்தில் நடந்து

வருவதான எழுதுவது தவறு. ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை பார்த்து அநிலேயே நியமமாய் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த நாளில் சீரவண நஷைத்திரம் யாத்ருச்சிகமாகக் கூட இதுவரை சேர்ந்ததில்லை. நிகழும் மன்மத வருஷத் தைமாதத்தில் திருவோணம் ஞாயிற்றுக்கிழமைபோடு சேர்ந்துவருகிறது; ஆனால் அதில் வனபோஜன உத்ஸவம் நடத்தமாட்டார்களென்பது நிண்ணம். பார்க்கலாமே. இப்படிப்பட்ட சிறு விஷயங்களும் அஸம்பத்தமாக எழுதப்படும்போது மற்ற விஷயங்களில் கேட்கவேண்டுமா? பாஷையின் வ்யுத்தத்திலும் குறைகள் பல. (பக்கம் 3-ல்) பஞ்சப்பிராகாரங்கள் என மருடமிட்டு "இக்கோயிலுக்குப் பிராகாரங்கள் ஐந்து; மாடவீதி எனப்படும் மடவிளாகம் வெளிப்பிராகாரம்" என்றெழுதியுள்ளது. பிராகார மென்று திரு மதினாக்குப் பெயரேயொழிய திருவீதிக்குப் பெயரன்று. மாடவீதிகளில் காட்சிதருவது வெளிப்பிராகாரம் என்றெழுதி யிருக்கவேண்டுமேயொழிய, மாடவீதியையே வெளிப்பிராகாரமாக எழுதியிருப்பது மறுள். இத்தகைய விஷயங்களை நாம் எழுதுவதற்கு இவரை லக்ஷ்யமாகக் கொள்வது பொருத்தமற்றதென விடுப்போம்.

13. திவ்யதேசங்களுக்கு ப்ரபாவம் முக்கியமாக ஆழ்வாரசாரியர்களின் ஈடுபாடு பற்றியேயாகும். நம் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு ஆசாரியர்களின் ஈடுபாடு விசேஷமாக இருந்தாலும் ஆழ்வார்களின் பாடல் கிடையாதென்று சில அறிவினிகள் பிரசாரம் செய்து போருவதுண்டு. இதைப்பற்றி விசாரதூல்களும் பலவாண்டுகட்கு முன் வெளிவந்தள்ளன். பல ஆழ்வார்களால் பாடப்பட்டதலமிது வென்று வித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவாத வரலாற்று நூலில் (பக்கம் 18-ல்) இலக்கியப்பகுதி யென்று தொடங்கி இத்தலத்தைப் பாடியவர்களைப் பற்றி வதோ எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆழ்வார்களையாவரும் ஆளவந்தார் முதலான ஆசாரியர்களுக்கு மிக முற்பட்டவர்களாதலால் அப்படிப்பட்ட ஆழ்வார்களின் பாடலைப்பற்றியே முன்னம் விரிவான நிரூபணம் செய்யவேண்டும். விவாதவரலாற்றில் அத்தே அடியோடு செய்யப்படவில்லை. "சுமார் 900 வருடங்களுக்குமுன் ஆளவந்தாரென்கிற ஆசார்ய ச்ரேஷ்டர் வரதனைக்குறித்து ஒரே ஒரு ச்லோகம் பாடினார்" என்று இலக்கியப்பகுதி ஆரம்பம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. "வந்தோத்தரத்வ மென்கிற ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம் தேவப்பெருமாள் விஷயமேயென்பது பெரியோர் கொள்கை" என்று, ஸம்பந்தாய ஸரணியில் கிடையாத வொருவிஷயம் தூதனமாக ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிறது. அபிமானிசேஷத்தினால் இங்கனே யெழுதுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லையாதலால் இதுகிடக்க.

14. ஆளவந்தார்பாடலையறிவித்த பிறகு ஆழ்வார்பாடலைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகளெழுதப்பட்டுள்ளன. "ஆழ்வார்களால் பாராட்டப் பெற்று பாடல்பெற்ற ஸ்தலமிது என்பதே தொன்று தொட்டு எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம்..... இத்திருக்கோயில் ஒரு திருப்பதியன்று, திவ்யதேசமன்று என்று சொல்லப் பிராமானிகர்களால் இயலாது" என்கிற வார்த்தைகளைக் காண்கிறோம். ஆரியர்கள்!, இத்தலத்தைப் பாடின ஆழ்வார்களின் திருநாமங்களையும் அவ்வாழ்வார்களின் பாசங்களையும் எடுத்தக்காட்டி ஆனந்தமாக அநுபவிக்க வேண்டியது ப்ராப்தமாயிருக்க இவ்வண்ண மெழுதுவது பத்தர்களுக்குத் தகுமா? பிரபலகவியான பின்னாப் பெருமாளையங்கார் இத்தலத்தைப் பாடியிருப்பத்படியாலே ஆழ்வார்கள் பாடினாரென்பது வித்தமாகிறதென்று அவ்வகேட் முடித்திருப்பத நிகவும் வருந்தத்தக்கது. இத்தலத்திற்கு ஆழ்வார் பாடல் கிடையாதென்று கூறுகின்ற பிரதிவாதிகளைக் கண்டனம் செய்ய வேண்டுமேபோது ஐயங்கார் பாடலையெடுத்துக் காட்டுவது

எற்கும். உண்மையை யுணர்த்தப் புகுந்த நூலில் இன்னின்ன ஆழ்வார்கள் இத்தலத்தைப் பாடினார்களென்று விவரிக்கவேண்டியிருக்க, அதைப்பற்றி ப்ரஸ்தாவவேசமும் செய்யாதிருப்பது ஹ்ருதயத்தில் ஆர்ஜவமில்லையென்றுதானே காட்டும். அருந்ததிபோன்றவொரு மாதாசியைப் புகழத் தொடங்கினவர் “இவன் பதிவ்ரதையல்லென்றும் ஸ்வைரிணி யென்றும் சொல்ல இயலாது” என்று பேசுவது முண்டோ? அப்படி பேசப்படுமாயின் அது குறை கூறுதற்கே யிட்டவழியென்பது வெளிப்படையல்லவா? ஆழ்வார்பரிஜனங்களின்மீது இவர்க்கு உள்ளுறையும் மாச்சரியமே (அல்லது) அதாராகமே இங்ஙனமெழுதுவித்த தென்னத் தட்டுண்டோ? அஃதில்கையென்னில், அசட்டுத்தன மென்றிசைய வேண்டும்.

15. இத்தலத்தைப்பாடின ஆழ்வார்களையும் அவர்களது பாசரங்களையும் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிந்து கொள்ளவும் தெரிவிக்கவும் ஆற்றவில்லாமலிருக்கலாம். அப்படியாகில் ஒன்று செய்திருக்கவேணும். (அதாவது) இங்கருக்கு வடமொழியில் காஞ்சீ என்று வழங்கிவரும் பெயரானது “க இதி ப்ரஹ்மணோ நாம தேச தத்ராஞ்சிதோ ஹரி:; தஸ்மாத் காஞ்சீதி லிக்குயாதா” என்கிற புராணச்லோகத்தின்படி நான்முகனாவ் ஆரதிக்கப்பட்ட தலம் என்பதுபற்றியே தோன்றியதாதலாலும், இத்தகைய விசேஷம் ஸ்ரீஹஸ்திகிரிக்கே உள்ளபடியாலும், தமிழில் கச்சி யென்னுஞ் சொல் காஞ்சீ என்கிற வட சொல்லின் விகாரமேயாதலாலும், கச்சியென்று திவ்யப்ரபந்தங்களில் எங்குவந்தாலும் அங்கெல்லாம் தேவப்பெருமாள்தலத்தின் மங்களா சாஸனமே யென்று கொள்வதில் குறையில்லை—என்று இவ்வளவு எழுதியிருந்தாலும் போதும். இவ்வண்ணமாக எழுதாமலும், இன்னின்ன பாசரங்கள் இத்தலத்திற்கு உரியன என்று காட்டாமலும் “இத்தலத்தை திவ்யதேச மன்றென்று சொல்ல இயலாது” என்றெழுதிவைப்பதானது என்னகருத்தினுலென்பதை விவேகிகள் உய்த்துணர்க.

இரண்டாமத்யாயம் முற்றிற்று.

மு ன் கு ம த் யா ய ம் .

தேவப்பெருமாரும் மணவாவாமுனிகளும்.

16. இதற்கடுத்தபடியாக “வடமொழிநூல்கள்” “தென்மொழி நூல்கள்” என மகுடமிட்டுத் தேவப்பெருமாள்விஷயமாக வடமொழி தென்மொழிகளில் அவதரித்துள்ள நூல்களைக் குறிப்பிட்டு வருகையில், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் சேராதவர்களும் விஷ்ணுத்வேஷிகளுமானவர்கள் இயற்றிய நூலையும், ஆசார்ய கோஷ்டியில் சேராத நவீன விகடகவிகள் இயற்றிய நூலையும், களத்தூர் வீரராவமுதலியாரியற்றிய நூலையும் குறிப்பிட்டிருக்குமிவர்க்கு ஆசார்யஸார்வபௌமான மணவாளமாமுனிகள் இயற்றியருள்ள தேவாதிரிஜ மங்கள நூல் நினைவுக்கு வரவில்லைபோலும்; இந்த மங்களநூல் இந்த தேவஸ்தானத்திற்கு அபூர்வமானதன்று. இதைப்பற்றி சிபாயாவை மறிந்த இதிறாணம் கேண்மின்;

17. ஸ்ரீவைஷ்ணவ தேவாலயங்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானது அத்யய்நோத்ஸவம். அது ஸகல ஆழ்வார்களையும் ஆசாரியர்களையும் எழுந்தருளச் செய்து இருபத்தொருநாள் நடத்து முத்ஸவம். முற்காலத்தில் இந்த தேவஸ்தானத்தில் தர்மகர்த்தம் பார்த்துவந்த விடகலை தாதாசாரியர்களுக்கு இம்மஹோத்ஸவம் தலைவேதனையாயிருந்தபடியால் எழுப்பது என்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு இவ்வத்யய்நோத்ஸவத்தை அடியோடு நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கு மாஸ திருநாஷத்ரம் வருஷ திருநாஷத்ரம் முதலான எக்த விசேஷமும் நடத்தாமல்

அறவே நிறுத்திவிட்டார்கள். அப்போது தென்கலையார்கள் இதைப்பற்றி நீதிமன்றங்களில் அடிக்கடி முறையிட்டுக்கொண்டே யிருந்தார்கள். சில ஸமயங்களில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக வருகிற அதிகாரிகள் தர்மகர்த்தாக்களை யழைத்து “வைஷ்ணவக் கோவில்களுக்கு மிகவுழுகிய அனுஷ்டானமாகிய அப்யயநோத்ஸவத்தை ஏதுக்கு நிறுத்துகிறீர்கள்? இது நன்னூயில்லை நடத்துங்கள்” என்று சொல்ல, அப்படியே நடத்துகிறேமென்று அவ்வதிகாரிகளிடமொப்புக் கொண்டு, திருமங்கையாழ்வார், ஆளவந்தார், ஸ்ரீராமாநுஜர், சுரத்தாழ்வான், தேசிகர் ஆகிய இவ்வைந்து திருநாமங்களை மாத்திரம் எழுந்தருளச் செய்து அவ்வுத்ஸவத்தை நடத்துவதாக நிச்சயித்திருந்தார்கள். இந்த நிவ்ய தேசத்தில் க்ரந்த நிர்மாண முகத்தாலோ கைங்கர்ய முகத்தாலோ நடுபட்டவர்கள் இவ்வைந்து திருநாமங்களை யென்றும், இவர்களை மாத்திரமே கொண்டு இவ்வுத்ஸவத்தை நடத்துவது யுத்த மென்றும் வாதிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். தேவராஜாஷ்டகமருளிச்செய்தவரும் அப்யயஸாமாந்யமான அத்தாணிச்சேவகம் செய்தவருமான திருக்கச்சிநாபிகளை இந்த ச்வேனியில் அவர்கள் சேர்க்காததற்குக்காரணமாக அவர் (தென்கலையானதுபற்றி) இந்த தேவஸ்தானத்தைச் சேர்த்தவரல்லமென்று பொய் சொல்லப்பட்டது. அது பொய்யுடையே யென்று நீதிபதிகளை முடித்திட்டார்கள்.

18. அப்போது நீதிமன்றத்தில் பிரபலமான விசாரணை ஏற்பட, தென்கலையார்கள் மணவாளமாமுனிசுவரின் வைபவநூலாகிய யதித்தாப்பாண ப்ரபாவ மென்கிற வசனநூலை கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்து, மணவாளமாமுனிசுவரின் தேவப்பெருமானை தேவாதிராஜமங்கலம் மென்கிற மங்களாசாஸனத்துதியினால் பாடினவரே யென்பதை நிரூபிக்க, இதை தர்மகர்த்தாக்கள் மறுக்க முடியாமல் திகைத்துநிற்க, அதிகாரிகளால் நீர்ப்பு செய்யப்பட்டதாலும் “இத்தலத்தைப் பாடினவர்களை மாத்திரமே கொண்டு அப்யயநோத்ஸவம் நடத்துவதென்று வா. கலை டி. . . கள் கூறும் வரதம் விடுத்திராமாயிருந்திருந்த; அப்படியே ஒப்புக்கொண்டாலும், இத்தலத்தைப் பாடினவர்களுள் மணவாளமாமுனிசுவரின் சேர்த்தவராகத் தீர்மானிக்கப்படுகிற படியாலே அவரில்லாமல் நடத்தகிருக்கும் பகல்பத்திராப்பத்து உத்ஸவமானது கடைநிறுத்த மாணகயாலே 144 செக்ஷன்படி தடைசெய்யப்படுகிறது” என்று.

19. இவ்வண்ணமாக ஒரு முறையன்று, இரண்டு முறை தாதாசார்ய டிர்ஸ்டிகளின் முயற்சி நீதிபதிகளால் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விஷயங்களை இந்த அட்வகேட் அப்யயாதவரல்லர். நன்கு அறிந்தவரே. மணவாளமாமுனிசுவரின் அந்த மங்களாசாஸன நூலை வியாக்கியானத்தோடுங்கூட பலகால் ஸேவித்தவரே. யதார்த்தங்களை மறைத்து அயதார்த்தங்களையே ஸங்கோசமில்லாமல் எழுதிவரவேண்டுமென்பது இவருடைய தீர்மானமாகலாம், பல வருஷங்களாக இந்த தீர்மானையே இவர் அடிக்கடி பரிபாலகம் செய்து கொண்டு வருவதாலும், வெளிவரும் மறுப்புரைகளினால் தாமெழுதியது அப்ராமானிகமேயென்று கெஞ்சார அறிந்து வைத்தும் திருப்பித் திருப்பிப் பழைய அபத்தங்களையே ஓயாமல் எழுதி மறுபதிப்பும் செய்துவருமியல்வினராதலாலும், தம்முடைய உக்திகளில் சிலபாமரர்களாவது மயங்கட்டுமே யென்றெண்ணியிருப்பவராதலாலும் இத் தன்மைகளுக்கேற்பக் காரியம் செய்து வருகின்றார்.

20. இந்த தேவாதிராஜமங்களம் இந்த தேவஸ்தானத்தில் ப்ரஹ்மோத்ஸவாதி ஸமயங்களில் மிகவும் “அர்ச்சகர்களின்படிப்பு” என்று ப்ரஸித்தமான விஜ்ஞாபனத்தில் இன்றளவும் இடையறாது அர்ச்சகர்களினால் விஜ்ஞாபனம் செய்யப்பட்டுவருகிறது. சுரத்தாழ்வான் போல்வார் வரதராஜஸ்தவாதிகள் அருளிச்செய்திருந்தாலும் மங்களாசாஸனரூபமாக ஒரு

ஆசார்யரும் ஒரு ச்லோகமும் அருளிச்செய்யவில்லையே யென்று குறைபட்டு, அக்குறைதீரவே மணவாளமாமுனிகள் இந்த மங்களாசாஸனஸ்துதியை யருளிச்செய்தது. போருளாளனும் இந்த ஸ்துதியினால் ப்ரஸன்னனாகியே இந்த தேவஸ்தானத்தில் மாமுனிகளுக்கும் அவாடியார்களுக்கும் பலவாண்டுகள் எதிரிகளிழைத்த இன்னஸ்களை அறவே அகற்றி அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள்வரை கைவிடாது காத்தருள்வது.

19. மணவாளமாமுனிகள் தேவப்பெருமானைப்பற்றியும், தேவப்பெருமான் ஸன்னிதிலுள்ள எங்கிலேசங்களைப்பற்றியும், ஸ்ரீ காஞ்சியிலுள்ள மற்றும் ஸகல ஸன்னிதிகளைப் பற்றியும் அருளிச்செய்துள்ள ச்லோகமுபமான ஸ்ரீ அலக்திகள் அவருடைய வைபவ நூல்களிலிருப்பவை உடையோடுங்கூட எங்கெனவே பலகால் அச்சிடப்பட்டிருந்தாலும், ஸகலபக்தர்களும் அநுஸந்தித்து உய்வதற்காக இதைதன்னிலும் மேலே அநுபந்தமாகச் சேர்க்கப்படுகிறது. மாத்தஸர்ய மலேற்றஞசயாரானவர்களுக்கு இதனால் பலனென்றும் வினையாதா யினும் உண்மையபக்திமான்களுக்குப் பேருதவியாகுரென்பது எமது நுனிப்பு.

20. இவர்தாமே கேற்று நடத்தன வருஷத்தில் நடந்த வைசாகோத்ஸவ விசேஷங்களைப் பற்றி 'நந்த னோத்ஸவம்' என்று ஒரு சிறுநூல் வெளியிட்டுள்ளார். அதுவும் இந்த தேவஸ்தான கார்யாலயத்தில் கிடைப்பதாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதில், மூன்றாவது திருநாளாகிய கருடோத்ஸவதினத்து விசேஷங்களை யெழுதிவருமிவர்க்கு, அன்று நம்மாழ்வாருடைய சாத்துமுறை யென்பதும், வேதப்பெருமான் அன்று நம்மாழ்வார் ஸன்னிதிக்கெழுந்தருளி ஆறுமணிகாஸம் ஆச்சரியமாக விபவங்கள் கண்டருளுகிறாரென்பதும் நினைவுக்கே அணுகவில்லையன்றோ? அஃதொன்றுகொண்டே இவருடைய பக்தியின்கனத்தையும் பரமப்ரமாணிகத்வத்தையும், தடஸ்தப்ரவத்தையும் உலகம் மிக மெச்சுகின்றதன்றோ. இவருடைய உள்ளூறிய புகைக்கு மணவாளமாமுனிகளோடு நம்மாழ்வாரோடு அவாடியார்களோடு வாசியில்லை. அதன்காரணத்தை நாம் விவரிக்கவேணுமோ? இப்போது இவர் விவாத வரலாற்றுச்சுவடியை வெளியிட்டது உண்மையில் உலகுக்குப் பெரும்பாக்கியமே. பல நூற்றுக்கணக்கான மருமங்களை உள்ளபடி உலகம் உணர்ந்துகொள்வதற்குப் ப்ரஸக்தியை விளைத்தாரென்று உகப்போம்.

மூன்றாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

நான்காமத்யாயம்--தேவஸ்தானமும் ஆழ்வார்கள் ஸன்னிதிகளும்.

21. விவாதவரலாற்றுச் சுவடியில் "3. பஞ்சப் பிராகாரங்கள்" என்ற பகுதியின் கீழ் எழுதியுள்ளதாவது-- "முற்காலத்தில் (ஆழ்வார்திருவிதி) பிராகாரத்தின் வடப்புறத்தில் பெரியாழ்வாருக்கு ஒரு ஸன்னிதியும், தொண்டாடிப் பொடிகள் திருப்பாணாழ்வார் இருவர்களுக்கும் ஒரு ஸன்னிதியும் ஆக இரு ஸன்னிதிகள் இருந்ததாகவும், இப்பிராகாரத்தின் தென்கிழக்கு மூலையில் மேற்குப்பார்த்தபடி திருமங்கையாழ்வாருக்கு ஒரு ஸன்னிதியும், பிராகாரத்தின் தென்புறத்தில் திருமழிசைப்பிரானுக்கும் குலசேகராழ்வாருக்கும் சேர்ந்து ஒரு ஸன்னிதியும் முதலாழ்வார்கள் மூவருக்கும் மற்றொரு ஸன்னிதியும் இருந்ததாகவும் தெரியவருகிறது. அவ்வாறு ஸன்னிதிகளும் இப்போது இடிந்து போய் வெகு கிலமாகக் காண்கின்றன" என்று.

22. மனமாரத்தெரிந்த உண்மைகளை மறைத்து எழுதப்பட்ட வாசகங்களன்றோ இவை. இவ்விடத்து வரலாறுகள் கேண்மின். மேலே குறித்த ஐந்து ஸன்னிதிகள் இருந்ததாகத்

தெரியவருகிறது — என்றெழுதியிருப்பது என்னவார்த்தை. குறிப்பிட்ட ஸன்னிதிகள் ஒன்றும் நாளைக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணப்படுமவை. மண்கட்டிடமல்ல, செங்கல் கட்டிடமல்ல; கற்பாந்தமான கருங்கல் கட்டிடங்கள். ஸன்னிதிகள் சிறியவையல்ல; ஒவ்வொரு ஸன்னிதியும் பெரிதே. இடிந்துபோய் வெகுநிலமாகக் காண்பதே தென்பதும் தவறு. ஸன்னிதிக்குள்ளே போக்குவரத்துக்குப் ப்ரஸக்தியில்லாதபடி முன்னிருந்த வடகலைட்ரஸ்டிகள் செய்தமையாலே உட்புறங்களில் புற்றும் புதரும் உண்டாகி ஸர்ப்பங்களுக்கு வாஸஸ்தானமாயிராநின்றதத்தே.

23. கி. பி. 1842ல் இந்த தேவஸ்தானமானது அரசாங்கத்தாரால் வடகலை தாதாசாரியர்களிடம் ஒப்பிக்கப்பட்ட பிறகு தர்மஹர்த்தாக்களான ஷே தாதாசாரியர்கள் மிகச்சில வருஷங்களுக்குள்ளாகவே பல அதற்கணச் செய்கைகளைச் செய்யத்தலைப்பட்டு, முதன் முதலாக ஆழ்வார்களை உள்ளேயடக்கி அவர்களுடைய ஸன்னிதிகளில் வாசலில் மண்கவரெழுப்பி முள்ளடைத்து வைத்திட்டார்கள். ஸமீபகாலத்தில் 35 வருஷங்களுக்கு முன் வில்லியம்பாக்கம் பையாகண்ணு தாதாசாரியர் என்பவரும், மேல்மா கிருஷ்ணஸாமி தாதாசாரியரென்பவரும் இந்த தேவஸ்தானத்தில் தர்மஹர்த்து பதவியை வறுத்திருந்தபோது “இந்த கோவிலில் எந்த ஆழ்வாருக்கும் ஒரு உதவியும் கிடையாது, ஒரு மரியாதையும் கிடையாது” என்று எழுத்து மூலமாக வியாயாலயத்தில் ஆசேஷித்திருப்பதும், ஒரு ஆண்டாள் திருக்கல்யாணத்தில் பெரியாழ்வார்க்குப் பரிவட்டம்கட்ட, அதை மேலே சொன்ன பையாகண்ணுதாதாசாரியர் தட்டிப்போட்டதும், அவ்விதமாகவே திருப்பாணாழ்வாரிடத்திலும் அபசாரப்பட்டதும் இங்ஙனே மற்றும் பல சரிதைகளும் நிகார்குகளில் ஏற்க்கிடக்கிறது. இந்த ஸன்னிதியில் ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கு அத்யயநோத்ஸவமே கிடைப்பாதென்று எழுத்து கோர்ட்டுவரை வியாஜ்ஜியமாகித் தோற்றவர்களு மிவர்களே. இப்படி ஒவ்வொரு திவ்ய தேசத்திலும் உதாஹரிக்கத்தக்க சரித்திரங்கள் மஹாபாரத ராமாயணதிகளுக்கும் மேலாகவுண்டு.

24. இந்த தேவஸ்தானத்தில் தாதாசாரியர்கள் விசேஷமான திருப்பணிகள் செய்திருப்பதாக விவாத வரவாற்றறுச்சுவடியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? மேலே விவரித்த திருப்பணிகளே உண்மையில் இந்த தேவஸ்தானத்தில் தாதாசாரியர்கள் செய்தவை. நாம் தெரிவிக்கும் எந்த விஷயமும் வியாயஸ்தான நிகார்குகளைக்கொண்டு முதலிக்கக்கூடியதே என்பது மத்யஸ்தர்களின் மனத்தில் திடமாகப் பதிந்திருக்கும். தாதாசாரியர்களுக்கு சிஷ்யரென்று ப்ரஸித்தரானவிவர் ஸ்வாசார்ய குடும்பத்திற்குப் பெருமையை சூழித்து வைக்கவேண்டுமென்று பாடுபடுகிறார். அவர்களின் பெருமைகள் ஸ்ரீ பெரும்பூதார், திருப்புத்துழி முதலான விடங்களில் நடந்த நீண்டகாலத்து வியாஜ்ஜியங்களிலேற்பட்ட நிகார்குகளினுட்குன்றத்திட்ட விளக்குப்போல் ப்ரகாசிக்குமவை.

25. ப்ரஸங்காத் முக்கியமான விஷயம் கேண்பின், கடைசியாக ஸ்ரீபெரும்பூதார் ஜட்ஜ் மெண்டிஸ்தான் தாதாசாரியர்களின் பிரபாவம் மிக விளங்கிற்று. அவ்விடத்தில் ஒருவிதமான கலஹமுயில்லாமல் நடந்துவந்துகொண்டிருக்கையில் வெகுநாள் கழித்து வடகலையார் சண்டைகளைக் கிளப்ப அபரிமிதமான வியவஹாரங்கள் நடந்தன. ப்ரஹ்மஸ்ரீ V. கிருஷ்ணஸாமி ஐயர் என்கிறவொரு பிரபல அட்வகேட் அங்கு வடகலையார்களுக்கு வக்கீலாக இருந்தார். அப்போது ஸ்ரீபெரும்பூதார் வியாஜ்ஜியம் கடைசியாக ஹைகோர்ட்டில் இருந்தது.

அந்த ஸமயத்தில், மேலே சொன்ன வடகலையார் வக்கீலான ஸ்ரீ கிருஷ்ணாமி ஐயரவர்கள் ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ்ஸ்தானத்தில் அமர்ந்தார். அப்போது ஹைகோர்ட்டிலிருந்து ஸ்ரீபெரும்புதூர் ஸன்னிதி வயவஹாரத்தின் அப்பீல் அந்த கிருஷ்ணாமி ஐயருடைய பெஞ்சில் வந்தது. ஏற்கெனவே பல வருஷங்கள் வடகலையார்க்கு வக்கீலாயிருந்த இவருடைய பெஞ்சில் இந்த அப்பீல் காக்கத்தகாதென்றும், இவரிடம் நடந்தால் நியாயம் தேருதென்றும் தென்கலையார் ஆசேஷிக்கத் தீவிரமான முயற்சி செய்தும் பலிக்கவில்லை. அவரே விசாரிப்பதாக கேளை எடுத்துக்கொண்டார். வடகலையார் நமக்கே வெற்றியென்று நிச்சயித்து ஆனந்தமாயிருக்கிறார்கள்; தென்கலையார் கவிழ்த்தலையிட்டு வருந்திக்கிடக்கிறார்கள். ஜட்ஜ் கிருஷ்ணாமி ஐயரவர்கள் கேளை பெடுத்துக் கொண்டு அன்றே அவம்பிக் கவிழ்த்து விட்டார். அவர் நெடுநாள் வடகலையார்களுக்கு வக்கீலாயிருந்தபடியால் எல்லா ரிகார்டுகளையும் ஒன்று விடாமல் முற்றிலும் பார்த்தவராகையாலே பரமாமணிகராய் மனச்சாட்சியை மீறமாட்டாமல் எழுதினார்—

“தாதாசார்ய குடும்பஸ்தர்கள் தங்களுக்குக் குலபரம்பரையாக வந்த ஸ்ரீசைலேச மந்திரத்தை விட்டு வடகலை மந்திரத்தை ஆதரிக்கத் தொடங்கினதுதான் இவ்வளவுக்கும் காரணம்; இதிலிருந்தே தாதாசார்யர்கள் தங்கள் கழுவங்களை இழக்க நேர்ந்தது” என்று.

26. இந்த விஷயத்தை இதுமாதும் நாம் பல புத்தகங்களில் பல நடவை எழுதியிருக்கிறோம்? மேலே குறித்த வராகம் போன்ற பலபல வராகங்களை நவீபார்த்தாஸ்தர்களான பெரிய பெரிய ஜட்ஜிகள் திருமலை திருப்பதி ப்ரிவிகவுன்ஸில் தீர்ப்பு முதலியவைகளில் அபரிமிதமாக எழுதியிருந்தாலும் அதைவிட மேலே உதாஹரித்த ஸ்ரீ. கிருஷ்ணாமி ஐயர் திருவாசகத்திற்கு மஹத்தான கௌரவமுண்டு. எதனால்? அவர் பத்தெட்டு வருஷகாலம் வடகலையார்களுக்கு அந்தாங்க வக்கீலாயிருந்து, அவர்களிடம் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பெற்றிருந்து ரிகார்டுகளை எழுத்தெழுத்தாகப் பார்த்திருந்தவராகையாலே உண்மையை உள்படி தெரிந்து கொண்டு எழுதினார்; இது அவராகவா எழுதினது? தெய்வமன்றோ எழுதுவித்தது. இதைக் கண்டுவைத்தும், அந்த தாதாசார்ய குடும்பஸ்தர்களுக்கு மணவாளமாமுனிகளின் திருவடிகளில் அபசாரபுத்தி இன்னமும் நீங்கவில்லை. அவர்களை ஆசார்யராகக் கொண்ட விவர்க்கு வேறுவகை உங்களுனே வரும்?

நான்காமத்யாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்—நடாதாரம்மாள் கோஷ்டி.

27. இந்த தேவாலயத்தில் நடாதாரம்மாளென்னும் ஆசார்யர் ஸ்ரீபாஷ்ய ப்ரவசனம் நடத்தியருளினாரென்பது ப்ரஸித்தம். அந்த ப்ரவசன கோஷ்டி நடந்தது எவ்விடத்திலென்னில், திருமலைக்கு ஏறும் போது படிக்கட்டு இரண்டு பத்தியாக இருக்கிறதல்லவா? எந்தபத்தியில் வைஸ்ஸம்பாதாயஸ்தர்களான மஹான்கள் அந்நாள் தொடங்கி இந்நாள்வரையில் அடியிடுவதில்லையோ அந்த பத்தியில்தான் நடந்தது. அது ஸ்ரீபாஷ்யகாலகேஷபம் நடந்த விட மென்கிற கௌரவம் தோற்ற அவ்விடத்தை நோக்கி அஞ்ஜனி செய்துவிட்டு மற்றொரு பத்தியின் வழியாகவே திருமலைக்கு ஏறுவதும் இறங்குவதும் தொன்றுதொட்டு நிகழும் வழக்கம். கோவில்க ளெல்லாம் அனைவதிகங்களென்று பழித்துக்கொண்டு விவகாரிருந்த வகுப்பினர்கள் காரணர்த்தமாகக் கோவிலில் பிரவேசிக்க ஆரம்பித்து தேசிக ஸம்பந்தத்தையும் ஆவாஹனம்

செய்துகொண்டிருந்த அனேக விபரீதங்கள் செய்யத் தலைப்பட்டு இந்த அம்மாள் கோஷ்டி விஷயத்திலும் ஒரு விபரீத ப்ரசாரம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். ஹஸ்திகிரியின் மேலே வையமாஸிகை பாதகவிணத்தில் அம்மா ஸ்ரீ பாஷ்பபாவுசந கோஷ்டி நடந்ததாக ஒரு கவ்பன் பற்றப்பட்டது.

28. அவ்விடத்தில் இருந்து ப்ரவசநம் நடத்தாவதற்கு ஒருவித ஸௌகர்யமும் இடையாது; ஸர்வாத்மநா அஸௌகரியமே. ஒளிபரந்த கீழ்ப்படியில் நடந்த கோஷ்டியை மேலே இருட்டிடத்தில் நடந்ததாக ப்ரசாரம் செய்யத்தொடங்கினதற்குக் காரணம் — கீழே சித்திரமெழுதுவதற்கு ஸௌகரிய மில்லாமையும், மேலே அதற்கு ஸௌகரியமிருந்ததுமேயாம். திருமலையில் பெருமானை ஸௌகரிகப் போகிறவர்களுள்ளாரும் முதன் முதலாக அந்தபக்கம் திரும்பிச் சென்று நமஸ்கரிப்பது 900 வருஷத்திய வழக்கம். மணவாளமாமுனிகளருளிச் செய்த மங்களாசாஸனத்தில் “ஸ்ரீ காஞ்சீபூர்ணமிச்சோண பரீத்யா ஸர்வாபிபாஷிணே; அதீதார்ச்சா வ்யவஸ்தாய ஹஸ்த்யதீராய மங்களம்” என்றருளிச் செய்தபடி திருக்கச்சிநமபிகளோடு அர்ச்சாவதார ஸமாதியைக்கடந்து கலந்து பரிமாறினனிடம் அது — என்பது பற்றியே அங்குள்ள கச்சிவாய்த்தான் திருமண்டபத்தை கோக்குப் பெரியார்கள் நமஸ்கரிப்பது. அம்மாள் கோஷ்டி அவ்விடத்தில் நடந்த தென்பது அக்யந்த நவீகப்ரவாதம்.

29. * துவ்யது ந்யாயேந அவ்விடத்திலேதான் அப்பாள் கோஷ்டியென்று இசைந்தாலும், ஸ்வாமிதேசிகனுக்கு அம்மாள் கோஷ்டியில் உண்மையாக நடந்த ஆசீர்வாதம் அவ்விடத்திலன்று என்பது நிர்ணயாதான விஷயம். தேசிக த்வ்ய சரித்தத்தைத் தெரிவிக்கும் நூல்களில் வேதாந்தாசார்ய விஜயமென்கிற ஆசார்ய சமூகத்தம் தலைமை பெற்றது; மிகவும் ப்ராமாணிகமானது. அதில் முன்னரவது ஸ்தபகத்தில் (பக்கம் 28ல்) ஆரவது கத்யத்தில் “கூடி கதா திக.....வாழி ஹாலவாஸிடி; வரதஜெயசகந்த வரத நம் ப்ரதவிஜே—ஒரு நாள் கிடாம்பிடப்பின்னாள் நடாதுபாஸா ஹஸ்திய தி பமாஸ்கை அம் பற்றப்பட்டாள்” என்றும், முப்பத்தொன்பதாம் ச்லோகத்தில் “கூடியா வரதா கதா வரத மமா ஹாதே கதேகத் தேவ... அப்பின்னாரும் (சிறுவயதினரான) தேசிகரும் அம்மாதலையே தி த்ரபாஸிசகஸபர் கோர்க்கார்கள்” என்றும் ஸ்வாஸ்தியாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அம்மாள் தென்குண ஆசீர்வதித்தது அதில் உடனே எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. தேசிகர் உம்மாசுதலைய ஆசீர்வசதம் பெற்று அது அவருடைய திருச்சரணகரிகிலேயாவது உடனே தி த்ரபாஸிசகஸபர் மென்கொண்டு வரப்பல ப்ராமாணிகத்தயாபித்தது.

30. அவ்வுண்மையை உடனே தெரிவிப்பதற்கு அம்மாம தேசிகத்வேஷமென்று நவீகர்கள் நினைத்தாலும், சரித்திரத்தை உன்னிய உன்னியபடியே உணர்த்தவேண்டுமென்பது தவிர வேறில்லை. ஸ்ரீராமாநுஜர் ஹஸ்திகிரியில் எழுந்தருளிந்நது ஸ்ரீ பாஷ்பப நுரிச்செய்தா ரென்று சிலர் எழுதினால் அதையும் உம் கண்டிச்சத்தான் பெரும். அது ஸ்ரீராமாநுஜத்வேஷத்தினால் என்று யோக்பர்கள் சொல்லார்கள். அப்ராமாணிக கதைகளை யெழுதுவதனால் தேசிகபக்தி வித்திக்கமாட்டாது; அப்படிப்பட்ட தப்புக் கதைகளைக் கண்டிப்பதனால் தேசிகத்வேஷம் வந்துபுகாது.

31. விவரத்வாலாற்றுச் சுவடியெழுதினவர் பெரும்பாலும் தவறான பொய்யான ஐதீஸ்யங்களையே எழுதக்கற்றவராதலாலும், அவற்றை ஒருகாலன்றிக்கே பலகாலமெழுது

சிறுவராலும் மேலே பார்த்தாவிடப் பொய்க்கதைகள் இதுவரை இவர் பலதடவை பயமுதி வெளிப்படுத்தினார் ; அப்போத்போது மறுப்புர் வெளிவந்தேயிருக்கிறது. . . கேற்று காதல்கைக் பிணர் வாதங்கள் தீவிர வெளிப்பட்டவொரு கறுபுத்தகத்திலும் இந்த பொய்க் கதைவுள்ளது. அப்போது அந்த மாதத்திலேயே அந்நகரவாசி 136ல் விரிவாக இது மறுக்கப்பட்டு முடிந்திருக்கிறது. இவர் பார்த்ததற்கு ஒரு பவன் கண்டோம். அப்போது அது பொய்ச் செய்தி என்பது மறுபடியும் “ அமரன் தமது கண்களுக்கு முன் பார்ப்பதற்கு இந்த பொய்ச் செய்தி தீவிர கிழக்கு பார்சுவத்தில்தான் காவலோஷபமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாராம் ” என்று எழுதிவைத்தார். ‘ வந்தாராம் ’ என்பதனால் இரத்தக் கதைகளைக் கவப்பது செய்தவர் தாமஸ்ஸென்று காட்டுகிறபடி.

ஐந்தாம் அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஆறாம் அத்யாயம். தேவஸ்தான நிர்வாக விஷயம்.

32. விவாக வாலாற்றுச் சுருதியில் (பக்கம் 17-ல்) கோயில்கள்வாஹம் என்ற மருடத் தின் கீழ் — இந்த தேவஸ்தானத்தில் தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களுக்கு நிர்வாகத்தையும் ஏற்பட்ட விதமும அதுகாற்றித்தமிழ் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கி. பி. 1842-ஆம் வருஷத்திலிருந்து 1907-ஆம் வருஷம் வரை (பி. வி. வருஷகாலம்) தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்கள் தர்மகர்த்தாக்களாக இருந்தார்களென்றும், பிறகு வந்தவர்கள் போடப்பட்டு கோயில் ஒரு ரினீவர் வசம் ஒப்பு வந்தப்பட்டதென்றும், அப்போது ஒருவிதமான முடிவு ஏற்பட்டதென்றும், மறுபடியும் வந்தவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு தேவஸ்தானம் மீண்டும் மற்ருரு ரினீவரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்டதென்றும், 1941-ஆம் வருஷம் அந்த வருஷம் சென்னை ஹைகோர்ட்டில் முடிவெடுத்து வைத்தனவ டல்லாத ஒரு பிரமாணம் சிவாஜி டி. என். டி. ரங்கவேண்டு மென்று தீர்த்த தென்றும், அது முடிவு அப்போதுமே நடந்த வருஷத்தென்றும் வெகு சுருக்கமாக எழுதி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

33. தாதாசாரியர்களின் கதைகளைச் சிந்தித்துத் தொடர்ந்து விட்டிருந்தால் நிகரன்றே. அந்தப் பரணங்களைப்பற்றி முக்கியமான சரித்திரங்களை மறைத்திட்டு மழப்பியெழுதிச் சுருக்கமாக முடித்துவிடுவதனால் உண்மையிலுள்ளவர்கள் மறைந்து போகுமோ? ஒரு கடவைக்கு இரு தடவைமாக தாதாசாரியர்களின்மேல் விசேஷ விசேஷம் தொடர்ந்ததாகவும், தேவஸ்தானம் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டதாகவும், மடிவாக அறிவிப்பறிக்கப்பட்டதாகவும் எழுதினவர். இதற்கு இன்னது காரணமென்று அப்போது நக்க வேண்டியது அவசியமல்லவா? இந்த விஷயம் சிவாஜி டி. என். டி. ரங்கவேண்டு மென்று தீர்த்த தென்றும், அது முடிவு அப்போதுமே நடந்த வருஷத்தென்றும் வெகு சுருக்கமாக எழுதி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

34. இவ்வெடுத்துக் கொண்ட விஷயத்திலே நாம் எத்யமும் னாமுமாக அவசியமான வருஷத்தி தெரிவிக்கிறேன். புராதன தாதாசார்ய சரித்திரமென்றும் புராதன தாதாசார்ய சரித்திர

[illegible]

37. கடைசியான முடிவு என்னவென்றால் ; “ஸ்ரீ வைஷ்ணவரல்லாத ஒரு ப்ராஹ்மணர் (ஸ்மார்த்தர் அல்லது மாத்வர்) ஸர்வாதிகார மையந்நரான மேனேஜிங் டிரஸ்டியர்க ளாறு ரூபாய் சம்பளத்தில் நியமிக்கப்பட வேண்டும். தேவஸ்தான மம்பந்தமான லௌகிக வைதிக ஸகல அதிகாரங்களும் அவொருவர்க்கே அதினம். தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களில் கீழண்டை வகுப்பிலும் மெலண்ணை உதூர்பிஜாமாஸ இரண்டு பேர்கள் ஒருவிதமான அதி காரமுமின்றிக்கே காமமாத்தமாள (மாணாபி) டிரஸ்டியர்களாக இருக்கவேண்டியது. மேனே ஜிங் டிரஸ்டியரின் நடவடிக்கைகளின் மீது சணிக்கை பார்க்கவேண்டிய அதிகாரம் முழுவதும் ரீலீஜியஸ் எண்டோமெண்டு டோராஸைச் சேர்ந்தது. ரெடிஸ்கீம் கேஸ் அப்பீல் வாதிகளான ஸ்ரீ காஞ்சி P. B. அண்ணங்காசாரியர் ஆகிய அடியேன் முதலான ஏழு தென்கலையார் களுக்கு கோர்ட்டு காஸ்ட் சுமார் ரூ. 450 வரையில் தேவஸ்தானத்திலிருந்து செலுத்தவேண் டியது” என்பது தீர்ப்பின் ஸாராம்சம். இது இப்படிப்பட்ட சிறைவேற்றப்பட்டது.

38. ரெடி தீர்ப்பை கோர்ட்டார் வெளியிட்ட வளையில் அப்போது தர்மகர்த்தாக்க ளாக இருந்து வந்த தாதாசாரியர்கள் “நாளது வைகாசி மாதத்தில் நடைபெற வேண்டிய ப்ராஹ்மோத்ஸவம் வரையில் நாங்களே யிருந்து அநுபவித்துவிட்டு உடனே விலகிப் போய் விடுகிறோம் ; கோர்ட்டார் தயவு செய்து அந்தப்படிக்கு உத்தரவு அளிக்கவேணும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதைக் கோர்ட்டார் சிறிதும் அநுமதிக்கவில்லை. “நாளது மார்ச்சு மாதம் 17க்குள் இந்த ஆர். ர. ஆசாரத்திற்கு வரவேண்டியது அவசியம்” என்று முடிவு செய்திட்டார்கள். அப்படியே அன்று முதலாகவே ஆசாரத்திற்கு வந்து விட்டது.

39. பகவத் ஸங்கிதிகளில் தர்மகர்த்தாக்கள் என்கிற பதவி கிடைப்பது ஸாமான்ய மல்ல; ஜம்மாந்தா ஸஹஸ்ரஹ்வப் பன் என்னவேணும். அப்படி அலப்ப ஸபமான பத் தியைப்பெற்றவர்கள் உண்மையில் தர்மகர்த்தாக்களாகவே இருந்து வந்தால் ஒரு பங்கமு மடையாமல் கீழுதி வாழ்வர்களென்பதில் ஐயமில்லை. தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்கப்பட்டு வந்து சேர்ந்த அன்றைக்கே தர்மஹர்த்தாக்களாகத் துணியாமவர்களைப் பற்றி நாம் தெரிவிக்க வேண்டியது என்ன இருக்கிறது ! இந்த தேவஸ்தானமானது பலவகையிலும் ப்ராஸித்தி பெற்றது. இதற்கு நிகரான தீர்மான தேசம் வேறொன்றில்லை. இப்படிப்பட்ட தீவ்ய தேசத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆலபங்குண்டு உரிய ஸாஷணங்கள் நெடுநாளாக மிகவும் பங்க மடைந்திருந்தன. ஆழ்வார்களுக்குத் திறநாடித்திருங்கள் சொண்டாடுவதும், பகல் பத்து, இராப் பத்து என்கிற அத்யயனோத்ஸவத்தை விபவமாக நடத்துவதும் முதலியவை விஷ்ணு வாலபங்களுக்கு விசேஷ ஸாஷணங்கள் என்பது நாம் சொல்லவேண்டுமோ ? ஆழ்வார்கள் இருக்குமிடம் தெரியாமல் முலையிலெய் டிசுவைத்திட்டு, அவர்களுடைய ஸங்கிதிகளின் வாசல் களில் மண் சுவரெழுப்பி முள்ளை கத்து.....இப்படியாகச் செய்து வைத்திருந்தார்கள் முன்னே யிருந்த டிரஸ்டிகள். கோஷ்டியின் பெருமைகளோ, ஆழ்வாசார்ட்டே மாஸவ பரி பாலன வைபவங்களோ எல்லாம் தென்கலை வகுப்பினருடையதாகவே யிருக்கின்றன வென்கிற தீர்வேந்தத்தினால் தேவாலய ஸாஷணங்களை பெல்லாம சிர்குலைத்து நடத்தி வந்தார் கள். பாணவானமாமுனிகளில்லாமல் அத்யயனோத்ஸவம் நடத்தக்கூடாதென்கிற நியாயா வாதத்தீர்ப்பு வலிதாக இருந்ததனால் உடன்தெழுபது வருஷ காலம் அத்யயனோத்ஸவத்தையே அடியோடு வாங்கியிருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட சிவ்ரிகாரங்கள் பன்னியுரைக்குங்கால் பாத்தமாம்.

40. ஆதியில் தாதாசார்யாவின் சீடர்களுக்கு வற்பாட்டிப் பெருமைகளெல்லாம் மனைவான் மாமுனிகளிடத்தில் பக்தி ஸர்பத்தியையே வணங்கிப் பேஷணம். என்னைக்கு இவர்கள் மனைவான் மாமுனிகளிடத்தில் பகை கொண்டு நடக்க ஆபத்தித்தாரர்களோ அன்றைக்கே இவர்களுடைய பூரீ சூரியக்கத் தொடங்கிற்று. பூரீ பெருந்தகர் எம்பெருமானார் ஸ்மிதத்தில் இவர்களுக்கு வற்படிப்பட்ட மரியாதைகள் இருந்தன! கரந்தே கேசத்திரத்தி ஸகல தேவாலயங்களிலும் வற்படிப்பட்ட மரியாதைகள் இருந்தன! அதோ! வல்லா மழிந்தன. இதற்கு என்னகாரணமென்பது இவர்களுக்குத் தெரியாமலா இருக்கிறது? எல்லாம் நிகார்குகளிலன்றோ ஏறிவிளங்குகின்றது. இதர ஸன்னிதிகளில் இவர்களுக்கு தர்ம கர்த்த ஹக்கு இல்லாமல போனாலும் பூரீசைலேசதயாபாதம் தொடங்கி அதற்கு மரியாதையாக முதல்தீர்த்தமதுபளிக்கிறமிராசு இருந்தது. தொடங்குவதில் விபீதம் செய்து மரியாதைகளை இழந்தார்கள். அதற்குப் பரதிக்ரியை பண்ணமாட்டாமல் தங்களுக்கு தர்மகர்த்த ஹோதாயுள்ள இந்த தேவஸ்தானத்தில் தென்கலைபார்களுடைய தீர்த்தமரியாதைகளை யெல்லாம் நிறுத்தினார்கள். ஒவ்வொரு தீர்த்தகாரும் வியாஜ்ஜியமாடி ஸ்தாபித்துக்கொண்டார்கள். தென்கலையான சாத்துப்படி மிராசுதாரரை விலக்கினார்கள்; அவரும் வியாஜ்ஜியமாடி ஸ்தாபித்துக்கொண்டார். இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் பல பல. வடகலை நாமம் போட்டுக்கொண்டால்தான் உங்கள் மிராசுகளை யநுபளிக்கலாமென்று சில மிராசுதாரர்களை நிர்ப்பந்தித்தார்கள்; அதற்கு முதலிபார்கள் கணக்குப் பிள்ளைகள் முதலானார் சிலர் இசைந்தார்கள். ஆழ்வார் ஸன்னிதிக்காரரையும் இப்படி சிற்பந்தித்தார்கள்; இசையாமற்போகவேயட்டம் பகலில் பகற்கொள்ளைக் காரர்களைப்போல் வாயில் துணியையடைத்து ஹிம்ஸைகளைப் பண்ணி மூன்று கோர்ட்டுவரை இதற்காக வியாஜ்ஜியம் நடந்து வாசலாகோசாமாக பந்த மடைந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட தப்புவியாஜ்ஜியங்களை தருவாய்க்காரர்கள் கிடைப்பி, அவர்கள் செல்லுபெரிய தேவஸ்தானம் பணம் அப்படியா ஆவர்களுக்கு வலி கொடுப்பதில் வடியால் அந்தப்பணத்திற்கு இப்படிப்பட்ட சித்தோகடல் வ செல்பவர்கள்.

41. இந்தப்பெருமைகளெல்லாம் அடக்கே டின் அநாந்த நூலில் விளங்கவேண்டி. மது அசையமல்லவா? இன்னமும் கேள்வி; 1842-ஆம் ஆண்டில் தாதாசார்யர்கள் இந்த ஸ்தானத்தின் சிவாநாதத்தை ஒப்புக்கொண்டதின் இன்னம் மூன்று வருஷகாலம் வரதவிகார ஸ்தாபித்தார்கள் போலும். தொகு முதற்காநியா நுவல்களின் ஸன்னிதிகளில் வல்லா மழிந்தியும் அதற்கடுத்த காலம் நம்மாழ்வார் ஸன்னிதிக்காரர்களோடு வியாஜ்ஜியம் ஸ்தாபிக்கியது. [அது 1850-ஆம் வருஷத்தில்.] அதன் தாதாசார்யர்கள் ஆர்ச்சித்த முதன் முதலான வியாஜ்ஜியம். "ஆழ்வார்க் கொண்டுத் திருவாராதலம் (சார்பு) கருளுக்கு அதிகாரத்தில் நீங்கள் வெறும் பரிசாகர்களே யொழிய அர்ச்சகர்களல்ல; தேவஸ்தான அர்ச்சகர்களே அக்கும் பூசை செய்ய வேண்டும்" என்று வியாஜ்ஜியம் தொடங்கி ஆழ்வார் ஸன்னிதி திட்டங்களை யெல்லாம் நிறுத்தி மூன்று கோர்ட்டு வாய் மண்டகாலம் வடக்காடித் தேவஸ்தானம் படைந்து நின்றார்கள்.

42. பிறகு பல வருஷங்கள் கழித்து, அந்த ஆழ்வார் ஸன்னிதிக்காரர்கள் ஆழ்வாசன (Late) திருமணி சாகவாசாரிய ரென்பகரை என்ற சென்னைகாவும் கல்கத்தா ஸ்தாபித்துக்கு மூலா பிடித்திருப்பதாக ஒரு வியாஜ்ஜியம் வரதத்தைத் துன்பி இவ்வாறு கேசபு வசத்திந்த ஆழ்வார் பகள்ளேயே அடைத்து, அந்த தாதாசார்யம் ஆழ்வாருக்குக் காலைத்

திருவாராதனம் செய்து கொண்டிருக்கையில் அவரை வெளியில்தள்ளிக் கைகால்களைக்கட்டி வாயிலும் துணியையடைத்து ஆழ்வார் மதூகனிகள் நாத முனிகள் மூவரையும் திருமலைமேல் கொண்டு சேர்த்துத் திருமலை மாற்றுவதாக இருக்கையில் போலீஸ் ப்ரூந்தம் தூற்றுக்கணக்காக மலைமேல் வந்து சேர்ந்து பிறகு க்ரீயினல் கோர்ட்டுகளிலும் விவில கோர்ட்டுகளிலும் கடந்தபடவடிக்கைகள் பாரதாராமாஸ்திரைகளைப் போலே அச்சாகி விருக்கின்றன வென்பதை உலகமறிபும். இவற்றில் இவர்களுக்கு நேர்ந்த பராஜயங்கள் பேச்சுக்குவினமன்று.

ஆறாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஏழாமத்யாயம்—தாதாசாரியர்களின் அப்புத சரிதங்கள்.

43. இந்த தேவஸ்தானத்தில் ஒரு நூறுவருஷகாலம் ஏகதேசமாக தர்மகர்த்தம் பார்த்துவந்த தாதாசாரிய குடும்பஸ்தர்கள் அதிகாரத்திலிருந்து அறவே நீக்கப்பட்டது ஹைகோர்ட்டு அதிகாரிகளாலென்று உலகம் நினைத்திருக்கிறது; நாமும் அவ்விதமாகவே எழுதினோம். ஆனால் உள்படி சொல்லுமளவில், மணவாளமாமுனிகளே நீக்கிவைத்தாரென்பது உத்யம். * படிதனா: பஹதி ததவா: காரணா—பதநந்தாம் பத்பவதி தத் தஸ்ய காரணம்* என்று சாஸ்தாஸ்திரங்கள் கூறுவார்கள். அதன்படி பார்த்தான் நாம் தெரிவிக்கின்ற உண்மை ஒவ்வொருவருடைய வுள்ளத்திலும் நன்கு படியும். இவர்கள் தர்ம கர்த்து பதவியிலிருந்து விலக்கப்படுவதற்கு நெருங்கின முன்னாட்களில் நடந்த இவர்களுடைய கடத்தைக்களைக் கருக்கமாக நிரூபிப்போம். உலகமறிந்தவற்றையே இப்போது நினைப்பூட்டுகிறோமத்தனை.

44. கனம் ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜ் (Late) ஸ்ரீ. ஸுந்தராமையாவர்கள் ஒரு வருஷத்தின் ஸ்ப்பசி மாதத்தின் ஏதோ கார்யவசமாகக் காஞ்சிபுரம் வந்திருந்து அன்றிரவு 7-மணிக்குத் தேவப்பெருமானை ஸேவிக்க வந்திருந்தார். உபபகையாரும் அவரை வரவேற்று உபசாரங்கள் செய்து பெருமாள் தாயார் ஸேவைகளைச் சிறப்பாகச் செய்வித்தார்கள். அவரும் ஆனந்தமாக ஸேவித்துத் திரும்புகையில், அப்போது மணவாளமாமுனிகளுக்காவும் நடந்து கொண்டிருந்தபடியால் வெளிப்புறப்பாட்டுக்காக அதிர்வெடிபோட, அதனேட்ட ஜட்ஜ் அவர்கள் என்னவிசேஷமிப்போது? என்று கேட்க, மணவாளமாமுனிகளுக்காவும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது; வெளியில் பந்தலில் பத்திராலாத்தப் புறப்பாடு ஆரம்பமாகிறது; அதற்காக அதிர்வெடி" என்று சொல்லிவிட்டு "தாங்களும் அங்கே ஸுந்து நிமிஷம் விஜயம்செய்தால் கன்ஸூரிருக்கும்" என்று தென்கலைத்தலைவர்கள் சொன்ன, அவரும் "அதற்கென்ன? அவசியம் வருகிறேன்" என்று சொல்லி பெருந்திராளுடனே மணவாளமாமுனிகள் என்னிதி பக்கமாகத் திரும்பினவாறே அப்போது தேவஸ்தானத்தில் தர்மகர்த்தாவாயிருந்த பெருங்கட்டார் குமார தாதாசாரியரென்பவர் அப்பெருங் கூட்டத்தைத் தள்ளிக்கொண்டு முன்னே ஓடிவந்து ஸத்யோவைதவ்யமடைந்தவனைப்போல் சரோலென்று நிலத்தில் விழுத்து வாயிலும் வயிற்றிலும் படித்துக்கொண்டு "ஐயோ! தங்களை சாகழிபோடுவதற்கென்றே இன்று புதிதாக இந்த புறப் பாட்டை ஆரம்பிக்கின்றார்கள், நீங்கள் அங்கே சென்றால் ப்ரேதங்கள் விழுகிற வேடிக்கை பைத்தான் பார்க்கவேண்டும்" என்று கத்தினார். ஜட்ஜ் அவர்கள் நிகைத்துப்போய் உடனே திருமிப்போய்விட்டார். அந்த குமாரதாதாசாரியருடைய சாதாரணத்தை வடகலையார்கள் மிகவும் மெச்சி உடனே அவரைத் தேவப்பெருமாளிடம் கொண்டுபோய் மாலை மரியாதைகள் செய்வித்து பேஷ்! பேஷ்! என்று குணாலமடித்தார்கள். பிறகு அந்த சீமாரதாதாசாரியருக்கு நேர்ந்த கதையைக்கேளுங்கள். இரண்டுமூன்று மாதங்களுக்குள்ளே உடலெல்லாம் புழுத்து

நா. பார்ப்பு முயிழந்திருந்து தன்பங்கா. ஆள் அவன் இப்படி கலைந்தவழி பாதனைகள் பட்டு, சாமகாலத்திலே வேஷ்டியால் எணைகட்டி. அதிலே தன்னைக் கொண்டுபோய் இராமனை யிலே பெரியபெருமாலைத் தாம நேனிக்ஞர்படி செய்வன்கலே னுமென்று சிலரை வேண்டிக் கொண்டு, பப்படியே வணைவிலே தாண்டிப்பெயர் கொண்டு, பெரியிலே சேர்ந்து திருமபுலகத்தில் ஆழ்வார நிகழிதென்கை அந்த உணவாகத் தொண்டிற் கொண்டு மணவாளமாமுனிகள் என்னிதிவரலேயாகியே, இவர்கள் கொண்டு என்னியிழ முன்பு தி. தம்பர் குழி ஸ்வாமிசின் ஆபதம் கலை சம்பந்தம் நான் நமோஸ அடிமேதவகைய அபவாந கலைமர் சம்பந்தமுள்ளேனும்” என்று கதறிக்கதறிக்கத்தெக்கத்தெக்கம் தம்பர் வக் கோர்த், அன்று மாலைபேய் பாலோகம் சென்று சேர்ந்தாரென்பது ஐயத்திலிரைதல். [இங்கே தி. தம்பர் குழி ஸ்வாமிபரஸ்தாவம் வந்திருக்கிறது; அந்த விஷயம் மேலே விளக்குவர்.]

45. மேல்பாக்கம் குமாரதாதாசாரியரென்பவர் ஸ்வல்பகாலம் தம்பகர்த்த நா. ன மாடிமார். பதவிக்கு வந்தவுடனே தென்கலைபார்களை வரவழைத்து “பங்களில் நாலாயிர அத்யாபகர்கள் எத்தனை பேர்கள்? சிலசிலபாகம் தெரிந்த அத்யாபர்கள் எத்தனை பேர்கள்? எல்லாம் விலைவாரியாக எழுதித் கொடுத்துவிட்டு உலங்காயம் பார்க்கவேணும்” என்று சில அப்டஹாஸங்கள் செய்தார். அடுத்தமாதத்தில் கைசிகத்வாகு பரம்பலாக, அன்று அந்த குமாரதாதாசார் புராணம் வாசிப்பதாக வந்து பரிமட்டங்கட்டிக்கொண்டு கோலப்படி பக்கத்திலேயே போலீஸ் பந்தோபஸ்தான் பகல் 12 மணி வரை நிற்கிறதையும் கோக்கி விழித்திருந்து பரிமட்டத்தைத் தாமே களைந்து கொடுத்துவிட்டு விடு சேர்ந்த பட்டி பதவிக்கு ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்டு அன்றிலே சென்னாமார் போய் கொண்டு வானை வில் அங்கிருந்தே பெரியபரஞ்சோதி புக்கார்.

46. சாமா திருமலை தாதாசாரிய பென்பவர் மணவாளமாமுனிகளையும் அவையார் களையும் வாசாமகோசரமாக சிந்தித்து சீவசனபூஷணர் சிந்தித்து முதலான அபத்த பந்தாபகைய களை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார்; அதே ஸமயத்தில் கர்மகர்த்த பதவிக்கும் பிரபல முயற்சி செய்து நிற்க, “இந்த ஸ்தானத்திற்கு இவர் வந்தால் கோவிலே குடிசைவராய் விடு” என்று தாயாதிகளே வெளிப்படைவாகவந்து ஆரோழிக்குமட்டியாக அந்த பரி விடைக்காததோடு பலவகைப்பட்ட பங்கங்களைப்படைந்து பரிதாபவிலைகளை பெய்தி முடிந்தார்.

47. பூத்தி காதாசாரி பென்பவர் சில காரர்கள் தம்பகர்த்தக் கூத்தாடினார்; அப்போது அவர் சாவுதிட்டு மே மணவாளமாமுனிகள் என்னிதியிலேயந்து, மாமுனி கவின் திருமுற்றப்பததல் பததிபுலாததல் ஸமயத்தில் தன் வடப்படிந்துத் தர்னிச் சில அதர்க் களை சேஷ்டியாகச் செய்த “செட்டம் கின்றுகொல்லார்” என்கிற பழ மொழியும் பரதாதி அடுத்த நாள்வேறே அவர் “வாழே மந்திரமே மாருகமோ யோகமோ காணே கொருங் கிற்று” என்ன வேண்டும் படியான கோர்ப்பெயர்களை யடைந்த சர்க்காரை ஒருவரு மாய்ந்திருக்க முடியாது.

48. சேணன்காதாசாரிய பென்பவர் சிலகாலம் தம்பகர்த்த கர்த்த மாடிமார், ஒருவருஷம் வைசாகோந்ஸவந்தில் த்வாகாசாரிசெய்தென்று தெவ. சேஷக மண்டபத்தின்கீழ் இருதாறு ஸ்வாமிகள் எழுந்தருள் நிரந்து திருவாட்டொழி னேனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெருமானுக்கு அலங்காரமாகி த்வாகாசாரிசெய்த கலை பெறவேணும் திருத்திரை சேர்த

திருக்கிறது. “இன்று தவாதசாராதனமும் கிடையாது, தாயோதசாராதனமும் கிடையாது; பெருமானைக் கண்ணாடியறையிலேவிட்டுக் கதவைப்பூட்டு” என்று மணியகாரருக்கும் அர்ச்சகபரிசாகர்களுக்கும் கட்டளைபிட்டுப் பைசு சோணன் தர்மஹர்த்தா. பெருமான் உள்ளே போய்ச் சேர்ந்துவிட்டார். பிறகு நடந்த வியாஜிபத்தில் 200 ரூ. (இருநூறு) அபராதம் செலுத்தவேண்டுமென்றும் இதை தேவஸ்தானப்பணத்திலிருந்து செலுத்தாமல் கைவிட்டுக் கட்டவேண்டுமென்றும் கட்டளையாபிற்று. பிஷாபு-னபண்ணிக் கட்டிவிட்டு விலகினார். இந்த தாதாசாரியரே மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதியில் பந்தல் போடுவதை ஆசேஷித்தும் பலவாசிரக் கணக்கான ரூபாய்களை தேவஸ்தானத்திலிருந்து அபியாயச் செலவு செய்து மூன்று கோர்ட்டுவரை வழக்காடித் தீர்த்தொழிந்தார்.

49. இந்த தாதாசாரியர்கள் தேவஸ்தானப்பணத்தை இவ்விதமாக அபியாயச் செலவுகள் செய்ததைக் கணக்கிட்டால், “ஸ்க்ரமயில் இந்த தேவஸ்தானம்போல் இரண்டு மூன்று தேவாலயங்கள் கட்டுவதற்குப் போதுமான பணம் செலவாகியிருக்குமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை. பவர்க்கோ சிவர்க்கோ பாபப்பாசர்யத்தாலே பெற்றதாயினிடத்திலேயே நிஷ்காணமான பகைபுண்டாவது போல், இவர்களுக்கு மணவாளமாமுனிகளிடத்திலே பகைதோன்றியதுதான் ஆச்சரியம். மாமுனிகளின் உத்தவச் சூழமேனியைக் களவாடிப் பொற்றாமரையிலே பலகாலம் எழுந்தருளப்பண்ணிவைத்த மஹாநுபாவர்கள் இவர்கள். இந்த தேவாலயத்தில் அந்த புஷ்கரினிப்பொன்றே புண்யதீர்த்தமென்றும், பின்புறத்திலிருக்கிற பொற்றாமரைக்குளம் சில தூற்றாண்டுக்கு முன்னம் தோண்டப்பட்டதாகையாலே அது ஸாதாரண தடாகமென்றும் எண்ணியிருந்தோம். அதையும் புண்ய தீர்த்தமாக அட்வகேட் எழுதியிருப்பது எதனாலேயென்று ஆலோசித்தோம். தன்னுடைய ஆசார்ய குடும்பம் மணவாளமாமுனிகளைப் பலகாலம் இந்த தடாகத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணிவைத்ததனால் இதைப் புண்யதீர்த்தமாகப் பரிசுவர்த்த செயதாரென்று சத்தவமுணர்ந்தோம்.

50. இவர்களில் தலைநகர அபிஷதருளியிருந்த திருப்புக்குழியப்பாஸ்வாமியே இப்படிப்பட்ட அநீதாநுஷ்டேஷ்டங்களுக்குப் பாவர்த்தகாரரெனவந்தியருளினாராம். “பாபாஸ்வர்த்தின் சென்று” “இந்த தேவஸ்தானத்தில் மணவாளமாமுனிகள் மூலனிகாரம் பாத்திர முண்டையல்லது உத்தவ வித்தரும திணையாதென்று ஆகோபம்மாணம் எண்ணுவேன்” என்று அதிகாரிகள் முன்னிலையில் உத்தவனில் வீற்றாந்த நுலாய்மலாந்தருளினாராம். பெரும்புகழிலொன்று அநீதாநுஷ்டேஷ்டங்களுக்கு அவருடைமன் கருதும் தீரம் பின் மஹான் அவர். அநீதாநுஷ்டேஷ்டங்களுக்கு விருது பெற்றிருந்தார். மணவாள மாமுனிகள் விஜயபுரீயன் நியாயத்தானத்திலிருந்து உதாஸ்தானமெழுந்தருளின பின்பு இந்த திருப்புக்குழி ஸ்வாமி [வீவேகியாகையாலே] மாமுனிகளின் ஸன்னிதிக்குவந்து ஸங்கருத ப்ரணாமமென்று சொல்லிக்கொண்டு பன்னிபண்டுமுறை நமஸ்கரித்து புந:புந: கூடித்தருள வேணுமென்று அஞ்ஜனிமுத்தரையுடன் விஜ்ஞாபித்து மீண்டனாம்.

51. ப்ரக்ருதவிஷயத்தை பிரமணம் செய்கிறோம். தேவப்பெருமான் ஸன்னிதியை ஆண்டுவந்த பழைய டிராஸ்டிகள் பைசு ஸன்னிதியில் மணவாள மாமுனிகளுக்கும் மற்ற முள்ள ஆழ்வாரசாரியர்களுக்கும் ஜிஹத்த தீங்குதான் உண்மையாகவே ராமாயணமும் பாரதமும் போன்றது. அவை பல புத்தகங்கள் மூலமாக வெளிவந்துமிருக்கின்றன. கோர்ட்டு ரிகார்டுகளிலும் ஏதிர்தல் க்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தீங்குகள் அற்றொழிய

மாதத்தில் ஸ்ரீராமநவாரியைத் தொட்ட வரல்லர்; ஆவணி மாதத்தில் ஸ்ரீஜயந்தியையும் உத்யடி புத்ஸவத்தையும் தொட்ட வரல்லர். மார்ச்சு மாதத்தில் அனுஷ்டானஞ் உத்ஸவ மொன்று தான் இவர்க்குத் தெரியுமாம். பூலோகவைகுண்டமென்னும்படி 21-நாள் அற்புதமாக அநுபவிக்கப்படுகிற பகல்பத்திராப்பத்தென்னும் திருவத்யபநோத்ஸவத்தில் ஸ்வாசார்ய குடும்பத்திற்கு இருந்த தலைவேதனை இவர்க்கு இன்னமுமிருந்து வருகிற தென்பது நிராசேஷமாக விளங்கினிட்டது. ஒரு வருஷம் முழுதும் இவ்வூரில் தங்கியிருந்து எல்லாவுத்ஸவங்களையும் அநுபவிக்க வேணுமென்கிற ஆசர்ஸையை (பக்கம் 14ல்) காட்டியிருக்குமிவர், ஸ்ரீராமநவமீ ஸ்ரீஜயந்தி திருவத்யபநோத்ஸவங்களில் இவ்வூரை விட்டு வெளியூருக்குப் போய்விடவேணுமென்று தெரிவித்தவராகிறார். அஹஹ! என்ன ஹ்ருதய வைசால்யம்.

54. ஸன்னிதி வாலாறுகளை இவர் ப்ராமாணிகமாக எழுதுகிறவராயிருந்தால் திருவத்யபநோத்ஸவம் என்று மிகப்பெரிய எழுத்தில் மகுடமிட்டு அவ்வுத்ஸவத்தின் வைகரிகளை குறைந்தபடியும் இரண்டு பக்கமாவது எழுதியிருக்கவேண்டாமா? ஸ்ரீ வைஷ்ணவாலயங்களுக்கு இவ்வுத்ஸவந்தான் தலையாண்டென்றும், முன்னேயிருந்த தாதாசார்ய டிராஸ்டிகன் பல வருஷங்கள் இம்மஹோத்ஸவத்தைப் பாழ்படுத்தியிருந்தார்களென்றும், இதைப்பற்றிப் பலவாண்டுகள் நியாயாலயங்களில் வழக்குகள் நடந்து 10, 12 வருஷமாகவே நல்ல தீர்ப்புகள் ஏற்பட்டு எழுங்காணமுறையில் இவ்வுத்ஸவம். லோகோத்தரமாக நடந்துவருகின்றதென்றும், தாதாசார்யர்கள் கோளில் நிர்வாஹத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டதற்கு இம்மஹோத்ஸவத்தை அரிபாபமாய் நிறுத்தினதும் ஒரு நிமித்தமென்றும்.....இப்படி உண்மைகளைக் கண்ணீர் பெருக எழுதியிருக்கவேண்டாமா? இவ்வுத்ஸவங்கள் இந்த தேவஸ்தானத்தில் இன்னமும் நடைபெறுவது கிடையாதென்று ஸமயஸிசேஷங்களில் வாதிக்கவேணுமென்கிற ஆசாமோதக மன்றே இவருள்ளத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த தேவஸ்தானத்தின் வாலாற்றற பெழுதுவதற்கு இவர் தகுந்த அதிகாரிதானா? என்பதை மத்தியஸ்தர்களே விமர்சிக்க.

55. மேல் விஷயங்களைப் பேசினால், தேவப்பெருமாள், ஸன்னிதியித்குரு மாத்நிர பெழுங்கருளித் திருப்புகிற புறப்பாடிகள் பலபலவுண்டு. அப்போது நியமேத திருவடி ஸன்னிதியில் பற்றாமானமாகித் திருமபுகையில் இடல்கோஷ்டி கொடங்குவது. அதற்கு அங்கமாக சுருளமுது [வெற்றிலைபாக்கு] அமுது செய்யப்பண்ணுவதென்று ஆராதிகாலமாக தேவஸ்தானதிட்டமாகவே ஏற்பாட்டாக் கிரமம்; நடந்தும் வருகிறது. இதைப்பற்றி மணிய காரர்களையும் ஸன்னிதி பரிஜனங்களையும் விசாரித்தால் பல மருமங்கள் தெரியவரும.

56. வைகாசிமீ நடைபெறும் வஸந்தோத்ஸவத்தில் கோஷ்டிக்கு சாத்தாப்படியும் வஸந்தமும் விநியோகம் செய்யும்படி தேவஸ்தான தண்டிக்கிலேபே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆராதிகாலமாக இன்றளவும் நடந்துவருகிறது. இந்த விநியோகம் எவ்விதத்தில் நடக்கிற தென்பதை பத்தர்கள் கவனிக்கவேண்டும். ஸன்னிதியை விட்டுப் பெருமாள் புறப்படுந் போதே வேதபாராயண கோஷ்டி ஆராயமாகிறது. விநியோகம் செய்வதற்கு கோஷ்டி தானே வேண்டியது; வேதகோஷ்டி ஆரம்பித்தவுடனே இந்த சர்க்கள வஸந்த விநியோகம் ஆகலாமே. இந்த கோளில் ஏற்பட்ட நாள்முதல் ஒரு நாளாவது அப்படியாண்டோ வென்று கோங்கிலேணும். இடல்கோஷ்டி ஆரம்பிக்கும்போதுதான் பெருமானுடைய ஸாந் நித்யமே நடைபெறுவதென்று ப்ராஸிஸாகளின் அக்குதிர்ப்பான கொள்கை இருந்தபடியால் அந்தப்ராசினர்கள் பெரித்த கட்டளை இன்றற்கும் அழிபாது அநுவர்த்தித்து வருகிறது.

எட்டாம் அட்டாயம் முற்றிற்று.

59. வைபங்கண்ட எவ்வாறித்திநதநாஸில் ஸ்ரீ ஸ்ரீ வாழ்நாங்குநாங்கு திப்தி
பாபந்த ஸேவைக்கு அங்குணபாகவே ஆதிபாபநாங்கு செப்பப்பாங்கு
ஆதாயம் விவரிப்போம். முகஸ்காள் காலை வாழ்நாங்கு ஸ்ரீ ஸ்ரீ
கொங்கு கொட்டருள்வதற்காக வாழ்நாங்கு தனித்திபா ஸேவை வாங்குநாங்கு

கீர்மம். மாலை நிக்கவாழனம். ; அர்போது பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற்பத்தி
ஸேவை ; அதில் * என் தொண்ண வாபச் சிங்கம் வா * என்று எம்பெருமானைச் சிங்கமாக
வரும்படியழைத்த பாசரம் வருவதால் அதை நோக்கிச் சிங்கவாழன ஸேவை.

60. இரண்டாந்திருநான் காலை * ஞானச் சுடர் விளக்கேற்றினேன் * என்று ஞான
நூலைக் கொடுப்பதாகத் தொடங்கி * மறையாங்கென வரைத்தமாலை * என்று எம்பெரு
மானும் ஐஞான பாதானம் பண்ணினதைச் சொல்லுகிற இரண்டாந்திருவந்தாதி ஸேவை
யாகையாலே, அன்னமாய் நூல் பார்த்த அருளாளனுக்கு அன்னவாழனஸேவை அமைக்
கப்பட்டது. அன்றியும், முதல் அன்றியு பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸேவை முடிவுபாகத்
தில் * பின்னிலவனினில் பேர்ருள்கை, அன்று அன்னமதானே * என்று வருதலால்
அதைக் கொண்டும் உடனே ஹம்ஸவாதன ஸேவை மிகவும் பொருத்த மாயிற்று. அன்று
மாலை பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து ஸேவையில் * அவணையாயாரோறே
அம்மமுண்ணத் துவிவெழாயே—இன்னு முச்சி கோண்டதாலோ * என்று ஸூர்யோதய
ப்ரஸ்தாவம் பண்ணிக் கண்ணன் யெழுப்புகிற பாசரம் வருகையாலே ஸூர்யப்ரபை வாழ
னம் அமைந்தது. இரவிலே ஸூர்யப்ரபையாவதற்கு இதிலே நிமித்தம்.

61. மூன்றாந்திருநான் காலை மூன்றாந்திருவந்தாதி ஸேவையில் * பொலிந்த கருடன்
மேல்கொண்ட கரியான் கழலே * என்று வருதலால் கருடவாழனஸேவை அமைந்தது.
அன்றியு பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றாம்பத்து ஸேவையில் * அடங்கச் சென்றிலங்கையை
நீடழித்த அனுமன் புகழ்பாடி * என்றும் * சீராருத் திறலனுமன் தெரிந்துரைத்தவடையாளம் *
என்றும் சிறிய திருவடி பாகம்வை வருதலால் சிறியதிருவடி வாழன ஸேவை அமைந்தது.

62. நான்காந்திருநான் காலை நான்முகன் திருவந்தாதி ஸேவையில் * ஆங்காரவாரமது
கேட்டு அழலுமிழும் பூங்காராவலையான் * என்றும் * ஸிந்தியவத்தவெல் நாகத்துன்றை *
என்றும் ஆகிரேஷுவனா ய ப்ரஸ்தாவம் வருதலால் * வைகுந்தச் செல்வனார் சேவடிமேல்
பாட்டு * என்று வைகுண்டநாதன் திருவடிகளில் அவ்வாழ்வார் பாசரம் பாடினதாகச்
சொல்லுகையாலும் சேஷவாழனத்தில் பாம்பதநாதன் திருக்கோல ஸேவை அமைந்தது.
அன்றியு பெரியாழ்வார் திருமொழி நான்காம்பத்து ஸேவையில் * நளிர்மாமதியைச் செஞ்
சுடர் நாவனைக்கும் * என்று சந்திரனா ய ப்ரஸ்தாவம் பண்ணியிருக்கையாலே சந்திரப்ரபை
வாழன ஸேவை அமைந்தது.

63. ஐந்தாந்திருநான் காலை நான்குத்தம் ஸேவை ஆழ்வார் தாமான தன்மையை
விட்டு நாச்சியார் திருக்கோலம் பூண்டு அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தமதுவாகையாலே
அதற்குச் சேர போருளானன் நாச்சியார் திருக்கோலம் பூண்டு ஸேவை ஸாதிக்கிறபடி.
திருவிருத்தம் என்பதற்கு, திரு—நாச்சியாருடைய, விருத்தம்—வருத்தாங்கம் என்று பொருள்.
நாச்சியார் திருக்கோலம் பூண்ட ஆழ்வாருடைய செய்திகளைச் சொல்லும் ப்ரபந்தமென்றபடி.
இதற்கு மிகவும் பொருத்தமாகவே அன்று நாச்சியார் திருக்கோலம் அமைந்தது. வேறு
காரணமில்லை. அன்றியு யாளிவாழனஸேவை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறவர்களின் அபிப்
ராயத்தை ஆழ்ந்து பார்க்கையில் வேறு ஆச்சரியமுண்டாகிறது. திவ்யப்ரபந்தங்களில்
யாளியைப்பற்றின தீபச்சுக்கள் சில சிலங்களில் வருகின்றன. எங்கு வருகின்றன வென்று
பார்த்தால் பெரிய மலைகளை வருணிக்கு மிடங்களில்தான் வருகின்றன. அஜேராபிலம்

73. பகவான் ஐந்து நிலைமைகளையுடைய ஒரு சாஸ்தாங்களில் உட்ப்படுகின்றான். பரவ்யூஹ விபவ அந்தர்யாமி அர்ச்சாவதாரங்க ளென்னுமிவைபே ஐந்து நிலைமைகளென்று பரிசுத்தம். பரமேயங்களில் தலைமைபெற்ற எம்பெருமான் தந்திர இவ்வனை ஐந்து வகையாக வகுத்துக் கொண்டு பால ப்ரமணங்களில் சீவமனை வெகுநீர் இவ்வனை ப்ரமண கருங்குப் பொருந்தபாலத் தன்னைப் ஐந்துவகையாக வகுத்துக் கொண்டு இதைச் சிறிது விவரிப்போம்.

74. எம்பெருமான் பரமபதத்தில் எழுந்திருப்பதற்கு (1) பத்வம் எனப்படுக. ஆராய்தலில் ஸாஸ்தேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரக்யம் அந் பதமுதேவ வகுப்புண்டு நிற்கும் நிலை (2) வ்யூஹம் எனப்படும். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணதேவரை உவந்திருப்பது (3) விபவம் எனப்படும். *கரந்தெங்கும் பாக்தானன்* என்று உள்ளே பத்வா கிற்கும் நிலை (4) அந்தர்யாமித்வம் எனப்படும். கோவில்களிலும் கிருஷ்ணங்களிலும் *சாமருக்த தேவருவமவ்ருவபாய் நிற்கும் நிலை (5) அர்ச்சாவதார மொப்படும். இவை, பரமேயபுருஷை பகவானுடைய பஞ்சப்ரகாசன்

75. இனி, ப்ரமாணத்தின் பஞ்சப்ரகாசங்களைக் கேண்மின்; (1) வேதம் பலவிடங்களி லும் எம்பெருமானுடைய பத்வநிலையைப் பேசுகையாலே பத்வத்திற்குச் சொந்தப் ப்ரமண நிலை வேதம். (2) எம்பெருமானுடைய வ்யூஹாவஸ்தையின் குலாம் ரூபம் கிருத்ரம முதலான வற்றைப் பேசுகைக்காக வேதமே பஞ்சராத்ரமாக வடிவெடுத்த நாகையாலே, பகவானுடைய வ்யூஹாவஸ்தைக்குச் சேர்க்த ப்ரமாண நிலை—பஞ்சராத்ரம். (3) எம்பெருமானுடைய அந்தர்யாமித்வமாவது அந்ரி இந்திரன் வரணன் முதலான தேவதைகள் பகவானுடைய அன்னைத் தேவதைகளைக் குறித்து நாம பண்முகிற் கருமங்களானவை அந்தர்யாமியான எம்பெரு மானைச் சேர்ந்தவன வென்பது வேதாந்திகளின் கொள்கை. ஆகவே எம்பெருமானுடைய அந்தர்யாமித்வம் கருமானுஷ்ணத்திற்கு மரிபடுகின்ற தெர்த்து. அப்படிப்பட்ட கர்ம கலாபங்களை விவரிக்க மதுஸ்மிருதி முதலான த்ரும சாஸ்தாங்களாக அந்த வேதமே அவதரித்த படியாலே, அந்தர்யாமித்வத்திற்குச் சேர்க்த ப்ரமாண நிலை ஸ்மிருதிகள். (4) எம்பெருமா னுடைய ராமக்ருஷ்ணாதி விபவாவதார சேஷ்டிதங்களைப் பேசுவதற்காக அந்த வேதமே ஸ்ரீராமாயணம் மஹாபாரதம் முதலிய இதிறாணங்களுக ஆவிர்ப்பனித்தநாகையாலே எம்பெருமானுடைய விபவத்திற்குச் சேர்க்த ப்ரமாண நிலை — இதிஹாஸபுராணங்கள். (5) விபவாவதாரங்களைச் செய்து மகிச்சு நுந்ரம்பெருமான் அவதாரத்திற்குப் பிற்பாடு வர்களுள் இழுவாதபடி மிகவும ஸுலபமாக அர்ச்சாவதாரபரனவையில் அசன் பெருமையைப் பேசுவ தற்காக அந்த வேதமே நானும ஸர்வஸுலபமாம் ஸர்வாதிகாரமாய்க்குறையாகத் துரிழ் வடிவாய்க் கொண்டு ஆழ்வார்கள் புகழிலே நிம்பார்ந்தமாகத் திருவவகரித்தார்.

76. ஸ்ரீராமாயண பாராயணச் செய்பவர்கள் பரவ்யூ *சேவதேவதேயே டரே பும்ஸி ஹாதே தசாதாதுஷ்டே, வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸா க்ஷாத் ராமாடனோத்மந: * என்கிற ச்லோகத்தை அநுஸந்தித்து வருவது நிர்விவாகம். வேத ப்ரதிபாத்தின ப்ரம புராஷன் சகரவர்த்தி திருமகனாய் அவதரித்தவனளில் அவ்வாறு த்வேதபாஸி ளென்பது. ஸ்ரீவாஸ்கீகிபகவானி. தீர்தில் தின்றும் ஸ்ரீராமாயணமாகத் திருவவதரித்ததென்று இந்தச் ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதை ஒரு நியாய சினைப்பாகக் கொண்டு நம்முடைய ஸ்ரீவாசார்பர்கள் சிவஹித்த கப்ட

மாமிய திவ்ய பரபந்தங்களுக்கே. வற்றமாந்து பட்டுப்போ விஜ்ஜா. வரலயங்களில் ஆர்வார்
கொத்து இவ்வளவு அபயம் அடைக்கது.

[illegible]

81. இப்படி ஆழ்வார்களாலும் ஆழ்வார் ஸ்ரீ ஸலக்திகளாலும் மேன்மை பெற்ற விஷ்ணுவாலயங்களில் தரும பரிபாலனம் செய்யமுடிகா யதளிப்பை ஆணாமர்கள் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் எதுவென்பதை இனி நான் விவரிக்கவேண்டிய அவசிய முவதோ? ஆழ்வார்களின் திருவடித், பரிபாலனாதிகள் சொல்வனே கடைபிடித்தின்பனவா? என்பதையே முக்கியமாக முன்னம் கவனிக்கவேண்டும். ஆவ்வாழ்வார்களின் ஸ்ரீ ஸலக்தி களை ஆதாரதிகாரம் பெற்ற பெரியார்களைப் புரட்சிக்கவேண்டிய முறைகளில் வழுவொன்றும் நேராதபடி கவனித்துக்கொள்ளவேண்டியதும் முக்கியம். இப்போது விஷ்ணுவாலயங்களில் பெருமையாலும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களால்வாத ஸ்மார்த்தர்களுடைய மாதவர்களுமே எர்ஸிக்பூ, ஸ்மார்த்த பதங்களில் கியமனம் பெறுகிறார்கள். சமஸ்கிருதத்தில் இவர்கள் விஷ்ணு தீவைஷ்ணவ, நமஸ்காரமே விஷ்ணு பக்திபுக்தர்களா முநிநுப்பதால் விஷ்ணுவாலயங்களில் தர்ம பரிபாலக பதவிக்கு உரியவர்களேயாவர். ஆனால் இவர்கள் நம்குபநடைய உரிமையை முழுது முன்பு சொல்வனே சொல்கிறதில் வேண்டி, அந்நார்களிடத்திலும் ஆத்வார் ஸ்ரீ ஸலக்திகளிடத்திலும் ஸ்ரீ ஸலக்தி வல்லவர்கள் சத்தியம் இவர்களுக்கு ஸ்வத: பக்திபரிநகத

காரணமில்லையானாலும் ஆலய தர்ம பரிபாஸாஞ்செய்ய நியமனம்பெற்று வந்துவிட்டபடியால் அந்தந்த ஆலயங்களின் சிபந்தனைகளுக்குப் பணிந்து ஒழுங்கான முறையில் நடக்கவேண்டியது கடமையாகும். ஒரு பெண் ஒருவர்க்கு இரண்டாவது மனைவியாக வாழ்க்கைப் படுகிறாள். இறந்துபோன மூத்தமனைவிக்குச் சில மக்கள் இருந்தால் அந்த ப்ரஜைகளின் போஷணையும் இந்த இளையமனைவிக்கே கடமையாகிறது. உண்மையில் அந்த ப்ரஜைகளிடத்தில் இவளுக்கு அன்புநிலை அஸம்பாவிதமானாலும் கைப்பிடித்த கணவனது முகமலர்ச்சிக்காக அந்த ப்ரஜைகளிடத்தில் மிக்க அன்பு காட்டிக் கணவனோடொப்ப அக்குழந்தைகளையும் போஷித்து நல்ல புகழ் பெறுகின்றாள். அதே முறைமையை இங்கும் ஆவாஹனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

82. சீராமாணிகர்களாய் கம்பிப்பாக்குதி வாய்ந்தவர்கள் தாம் ஏற்றுக்கொண்ட பதவினையச் சிறிதும் பழிப்புங்குடையில்லாது, பாயசங்கரமாகவே நடத்திக்கொண்டுவருகிறார்கள். ஒரு நிதர்சனம் காட்டுகிறோம். மூலவஷ்வனவர்களுக்கே அஸாதாரணமான திவ்யப்ரபந்த பாராயணம் முதல்ய சிலவிலையங்களில வழக்குகள் உண்டாகி நியாயாலயங்களுக்குப் போக நேர்ந்திருக்கிறது; முன்னீப் கோர்ட்டில் ஜில்லாகோர்ட்டு ஹைகோர்ட்டு பார்லிமெண்டு என்னப்படுகிற எல்லா நீதிமன்றங்களிலுமே ஷே வழக்குகள் சென்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நீதிமன்றத்திலும் வழக்குகளைப் பரிஷ்காரம் செய்தவர்கள் பெரும்பாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவரல்லாதாரும் சீராமரல்லாதாரும். அவர்களுடையவர்க்கும் திவ்யப்ரபந்தங்களில் அபாதிபத்தியும் விபாதிபத்தியும் இயற்கையாகவுண்டு. கோவில்களில் திவ்யப்ரபந்த பாராயணங்களை அறவே நீக்கிவிடவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயமுடையாரது வகுப்பில் சேர்ந்தவர்களே அவர்கள் பெரும்பாலும். ஆயினும், நீதிபதி ஸ்தானத்தை வலிநீக்கின்ற நாம் நியாயப் பழதாக நடந்ததொள்வது கூடாது என்கிற தருமத்திற்குக் கட்டுப்பட்டே அவர்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு விஷ்ணுவாலயங்களிலுண்டான கௌரவத்தைச் சிறிதும் போக்காமல் அநாதியான வழக்கங்களை உண்மையான சிகார்டுகளினாலும் பல முகாந்தங்களினாலும் தெரிந்துகொண்டு நீதி நன்னெறிபேசு செலுத்தியுள்ளார்கள். திவ்யப்ரபந்த பாராயண விஷயமாக கோர்ட்டுகளில் வழக்கு உண்டாகப்பெறுத விஷ்ணுவாலயங்கள் மிகச் சிலவேயாகும். உண்டான வழக்குகளைத் தீர்த்தவர்கள் ஸ்மார்த்தர்களும் மாத்வர்களும் ஹ இணர்களும் பவனர்களும் கிறிஸ்தவர்களுமே பெரும்பாலுமாவர். அவர்கள், தங்களுடைய சொந்தக்கொள்கைக்கு மதிப்புக்கொடுத்து நீதி நன்னெறிக்குமாறாக ஜட்ஜ்மெண்டுகள் எழுதியிருந்த கார்டுகளில் திவ்யப்ரபந்தங்கள் மறைந்தே போயிருக்கும். அவ்வதிகாரிகளையாவரும் திவ்யப்ரபந்தமே அர்ச்சாவதார வேதமென்கிற உண்மையை உள்ளபடி உணரப்பெற்று எள்ளளவும் நியாயபரிதம செய்யாமல், தங்களுடைய சொந்தக் கொள்கையை வெகு தூரத்தில் விசைக்கி உண்மையான நீதிபதிகளாய் நடந்துகொள்ளவேதான் திவ்யதேசங்களில் திவ்ய ஸ்ரீசிகளின் பெருமைகளும் திவ்யப்ரபந்தங்களின் பெருமைகளும் "படிக்குப்பாதி" என்கிற முறையிலாவது விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

83. அப்படிப்பட்ட ஆலயங்களுக்கு தர்ம நிவாஹகர்களாய் நியமிக்கப்பட்டு வந்து கைகச்சியப் பார்க்கின்ற டிரைவர்கள் அந்த நியாயத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு அகதப்பெருமை கண்டுபிடிக்க முடியாதபடியாக அப்படிப்பட்ட பரிபாஸைச் செய்துபோக வேண்டியதே உண்மையாகும்.

பச்சாவடி, சுத்யாயம் முற்றிற்று.

பதினொராவது அத்தியாயம்—அத்யாபக வ்யவஸ்தாரதத்வம்.

84. கி. பி. 1842ல் இந்த தேவஸ்தான நிர்வாகத்தை வந்துக்கொண்ட தாதாசாரியர்கள் 1865 ஆம் வருஷத்தில் அத்யாபகஸம்பந்தமாக விஷயங்கள் செய்ய ஆயத்தத்தார்கள். அப்போது ஸர்க்கார் மதவிஷயங்களில் பிரவேசிப்பதில்லையென்றுகொண்டு அதை பற்றியங்கப் படுத்தியிருந்தார்கள். அதனால், நாம் எது செய்தாலும் கோபாசனிலையென்று முணிவு பூண்ட தாதாசாரியர்கள் 1865ல் மாமா ஆஜாபாத்யம் கொண்டு நாங்கள் தலியாகவே பிரபந்த செயலாகலாம் செய்ய ஆயத்தத்தார்கள். அப்போது தென்கலைபாதர்கள் தாலா செய்து, ராஜஸ்தான் மேஜிஸ்ட்ரேட் மிஸ்டர் பர்னல்துரை “தர்மகர்த்தாக்களிடம்” என்று சொல்லி தாலாவைத் தள்ளியிட்டார். அதன்மேல் ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்யப்பட்டது. 1867ஆம் கி. பி. 66ல் ஹட்டுகள்—மிஸ்டர் ஹால்வே, மிஸ்டர் யன்னிஸ் தாலாவைகள், “தர்மகர்த்தாக்களுக்கு கோவில் கட்டிடங்களைக் காப்பாற்றவும் உபபூபுரி வாங்கியபேய் அடிகாரமே” என்று வழக்களிரோதமான பாரியங்களைச்செய்யவேண்டாம்” என்று தாவுதெனவத் தள்ளியிட்டார். அதனால் இந்த தாலாவை ஸரியாய் விடப்பட்டு முடிவு செய்யவேண்டியது” என்றொழிவிசாரணைக்கு, மிஸ்டர் சொர்க்கர்கள் ராஜஸ்தான் மேஜிஸ்ட்ரேட் அதே தாலா செய்து, “தர்மகர்த்தாக்களுக்கு தாலா செய்து, ஜில்லாஜுதில் மதவிஷயத்தில் தலியம் பார்ட்டேயென்பது தள்ளியிட்டார். ஹைகோர்ட்டு அப்பீல் அதைக் காலம் கொடுக்கிட்டார்கள்.

85. அதற்கு தென்கலைபாதர் கீமைக்கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்துகொள்ள ஹைகோர்ட்டு பாரியம் வாங்கின கோடிக், அதுவும் அனுமதிக்கமுடியாதென்று தள்ளியிட்டது. அதற்கு தென்கலைபாதர் மேலே பார்லியெண்டில் அப்பீல் செய்துகொண்டார்கள். அப்போது திருப்பட்டுழியப்பா தாதாசார் ஸ்வாமிகள் வைகுண்ட அப்பீல் என்று பரிஹாஸம் செய்துகொண்டிருந்தாலும், அந்த கலையப்பீலுக்காக ஸம்மன்ஸ்க்கு அவசியம் ஸார்ஷ் செய்யப் போன போது “இது என்ன?” என்று அவர் கேட்க, “வைகுண்ட தீர்த்திலே, உலகத்திலே; அந்த வைகுண்டத்திலிருந்து நியதந்தர்கள் இது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்; திருவிழாத்து சாக்தி ஸங்கிரித்தருளவேண்டாம்” என்று பரிமத் உச்சபாஷ் காலிம்ராசாரியர் ஸ்வாமிகள்க்கு, திருப்பட்டுழி ஸ்வாமி திருவிழாத்து சாக்த ஸம்மன் ஸங்கிரித்தார். மேலமர்ல் மெண்ட் அப்பீலில் என்ன முடிந்ததென்றால் “தென்கலைபாதைய அத்யாபகபாசானத்த வருமானமுள்ளதென்று தெரியவருகிறது” என்று வந்தபடியுள்ள மிஸ்டர் பார்ட்டியெண்டிஸ் ஸர்க்கார் காப்பாற்றிக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியமே; ஆதலால் அதை நிர்த்தியாக விசாரணை செய்து நியாயம் செலுத்தவேண்டியது” என்று முடித்து புர் விசாரணைக்கு ரிமான்ட் செய்யப்பட்டது.

86. அப்போது வடகலை தாதாசாரியர்கள் விதித்தமான ஆன்ஸர் போட்டார்கள்; “காஞ்சிபுத்தூர் தென்கலைபாதர் ஸ்வாமிகளுக்கும் அத்யாபகபாத்யதை இல்லை, நாலைத்து பேர்களுக்கும் இல்லை; அதுவும் பெருமான் ஸன்னிதியில் மட்டுமேயுள்ளது. மற்றவர்கள் இல்லை; உலகாவங்களில் இல்லை; அவ்வளவு வாழ்மானம் கிடையாது; அவர்களை நாங்கள் கன்சிரிபுகிட்டோம்” என்று இதுமுதலானவற்றைக்கொண்டு ஆன்ஸர் கொடுத்தார்கள். [இதில் ஒரு விஷயம்.] அதற்கு முன்னே தென்கலைபாதை உள்ளேவிடாமல் தடுப்புகள் செய்தார்

கள். அப்போது தேவஸ்தானத்திலிருந்து வருஷம் இரண்டாயிரம் ரூபா செலவு செய்து 10 போலீஸ் கானிஸ்டேபிள்களை கோபுரவாசலில் 4-ஓடு காவல் வைத்திருந்தார்கள். பார்லி மெண்டிஸ் ரிமாண்டு செய்யப்பட்டு பிறகு போலீஸ்காவல் எடுபட்டது.

87. பிரிவினாவுள்ளில் அத்யாபக அபிஸ் 22—3—1879ம் கீழ்க்கோர்ட்டுக்கு ரிமாண்டு செய்யப்பட்டவகையில் கோர்ட்டு காண். 140 பவுன், 13 ஷி. 4 பென்சு.

88. இதன் பிறகு ஹைகோர்ட்டு வரையிலுள்ள ஸகல நியாயபாலயங்களிலும் விலிஸ் கிரிமினல் ஆகிய இரண்டு வழிகளிலும் முடிவுபெற்ற வியாஜ்ஜியங்கள் அனேகங்கள் உலாவல்களில் தென்கலையார்களே வாதிகளாகச் சென்று, தாதாசாரியர்களாலும் இதார்களாலும் நேர்ந்த கஷ்டங்களை முறைப்பட்டு நியாயப் பெற்றார்கள். ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளை நாமும் ஆனந்தமாக அநுபவிப்போமென்கிற கல்வெண்ணம் நினைவிலுமாம் ஹிம்ஸைபண்ணித் தொழக்கவேணுமென்கிற மேல் உலாவல்களாகொன்றும், மாலு வழுக்கங்களை மாறுபடுத்தி பதேஷ்டமாக நடந்துகொள்ளவேணுமென்று கருதியும் தாபக்குமாவே நடந்துகொண்டதாக அதிகாரிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இது பல சிகார்டுகளில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இவர்களுக்கு எந்தவழியிலும் பங்கமேயாயிற்று. அனாதியாக அத்யாபகவ்யவஹாரம் முடிந்தவிதம் இனி ஸங்கரஹிதம் படுகிறது.

89. அனேக வருஷகாலம் மும்மாமாக நடந்து கொண்டு வந்த இந்த அத்யாபக வ்யவஹாரமானது 13—9—1938 தேதியோடு நிச்சேஷ சாந்தி பெற்றதாயிற்று. துப்புல் விளக்கொள்ளி ஸன்னிதியுட்பட ஸ்ரீ தேவராஜஸ்வாமி ஸன்னிதியில் காஞ்சிபுரம் ஸ்திரவாஸிக ளான ஸகலதென்கலையார்களும் அத்யாபககைங்கரியமிராசுதார்களென்றும், ஸ்ரீசைலேசதயா பாத்ரமந்த்ரம் தான் அநுஸந்திக்கத்தக்கதென்றும், வடகலையார்கள் விரும்பினால் இந்த கோஷ்டியில் ஸாதாரண ஸேவார்த்திகளாய்க்கலந்து தென்கலையார்களுடைய கட்டுதிட்டங்களுக்குட்பட்டு அவர்கள் ஸேவிக்கிற மந்தர்ப்ரபந்தங்களை யே ஸேவிக்கலாமே தனி, வேறு தனிகோஷ்டியாக திவ்யப்ரபந்தம் ஸேவிக்கக்கூடாதென்றும் 38 வருஷங்களுக்கு முந்தியே ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பு ஏற்பட்டது. அதன்பிறகு வடகலையார்கள், டை. தென்கலை கோஷ்டியில் சேர ஆரம் பித்துப் பல வீண்கலஹங்களை புண்டுபண்ண, அதனடியாக அனேக கிரிமினல் கேஸுகளுக்கு இடமுண்டாயிற்று. டை. கேஸ்களிலும் வடகலையார்பலர்க்கு அபராதங்களும் தேஹதண்டனை யும் ஏற்பட்ட பின்பு ஒருவாறு கலஹம் சாந்தமாயிற்று. பிறகு வடகலையார்கள் காஞ்சி. டி. மு. கோர்ட்டில் ஒருநாவா தொடுத்தார்கள். இதில் முக்கியமானவை மூன்று விஷயங்கள்:— (1) தென்கலை அத்யாபககோஷ்டியில் முன்வரிசைகளில் காங்களும் கலந்துசெல்ல பாத்யதை உடையவர்கள்; இப்படியிருந்தும் எங்களை கிரிமினல் கோர்ட்டார் அடிக்கடி 144 செக்ஷன்படி ஆர்டர்களினால் தடைசெய்து எங்களைக் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள்; இந்த கஷ்டத்தை நிவ்ருத்தி செய்யவேணும். (2) தென்கலையார்கள் ஸ்ரீ சைலேச தயாபாத்ரம் என்கிற தனியனை மாத்திரம் சொல்லி உடனே ஆழ்வார்களின் பிரபந்தங்களை ஸேவிக்கவேணுமெயல்லது, மற்ற ஆழ்வாராசாரியர்களின் தனியன்களையாவது, மணவாளமாமுனிகளின் உபதேசரத்தினமாகவே முதலிய திவ்யப்ரபந்தங்களையாவது, மணவாளமாமுனிகள் விஷயமான வாழித் திருநாமத்தை யாவது சொல்லக் கூடாதென்று தடையுத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். (3) தென்கலையார்கள் எந்தவேளையிலும் திவ்யப்ரபந்த ஸேவா காலமென்று பிரபந்தத்தைச் சொல்லி இதர கைங்கர்

யங்களுக்கு இடைஞ்சல் உண்டென்னுஞ்ஞர்கள். அப்போது சேகரபுரம் பிள்ளை சொல்லத்தொடங்கி காலத்தின்று காலகிராமம் உண்டென்னும், " ஸன்னிதிகள் "

90. இந்த மூன்று விஷயங்களில் பரிஹாஸமையாதற்காகவே வடகலையார்கள் தாவா பண்ணினார்கள். இந்த விஷயங்களில் பரிஹாஸம் கொடுக்க நியாயமில்லையென்றும், தென்கலை கோஷ்டியில் முன் இரண்டு விஷயங்களில் வடகலையார்கள் பிரவேசிக்கக்கூடாதென்றும், மிராசுதாரர்களான தென்கலையார்கள் உபதேசத்தினாலே, திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, ஸகல தனியன்கள், வாழ்த்திருநாமங்கள் எல்லாம் மாமூல் வழக்கப்படி ஸேவிக்க அதிகார முன்னவர்களாகையால் அதைத் தடைசெய்ய முடியாதென்றும், திருவாராதனத்திற்காக மணியடித்தது முதல் தீர்த்தப் பாக விகிதமாக வரையில் தீய்ப்பாபந்த ஸேவை பண்ணி வந்திருக்க காலமென்று முன்னமே தீர்த்த பாகப்படியால் ஆதில் அப்பொது விசாரம் எந்த நேரம் கொள்ளவேண்டிய பிரமேயபேரில்லையென்றும் ஏற்கெனவே இரண்டு கோர்ட்டுகளில் தீர்த்தபாக வடகலையாருடைய தாவா கோர்ட்டுகளில் இன்ன தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருந்தது. அது செய்யவேண்டுகோர்ட்டில் செல்கண்டு அப்போது வந்த நபரின் கையால் ஒட்டி வார்ட்டெவொர்த்த தையலென்பதால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு கீழ்க்கோர்ட்டுகளில் முடிவாகியிருக்கின்ற விவரம் எழுத 13 9 38ல் கோர்ட்டு காண்டுடன் அப்பீல் தள்ளப்பட்டது. ஸ்ரீ வி. வி. ஸ்ரீ சிவாபாய் யக்கார் வடகலைதாப்டிலும், ஸ்ரீ வி. நரணிமலாசாரிவர் தென்கலை தப்பி, ஸா வாதத்தார்கள்.

91. கீழே முடிந்த ஸ்ரீகோர்ட்டு தீர்ப்புக்குப் பிறகு அப்பாபத ஸைக்கரிய விஷயத்தில் விவாதம் ஆடங்கிவிட்டது. எனினும் " ஏதத் தக் பநாபி " தைவதுர்விபாசாத் ஆலர்க்கம் விஷயம் " என்று உத்தராமசரிதத்திலே பவபூதி சொல்லுகிற சீதில் சிற்சில ஸமயங்களில் நாயக்கடி விஷம்போல் தலைகாட்டி வருவதுண்டு. மேலும் ஸபகஸ் பார்டரி மாதத்தில் தேசிகள் சாதாரணமுறையன்று அநர்க்கண சேஷிதபொன்று ஆம்மத்தது எண்டோமெண்டு போர்டில் உத்தமாதிகாரியினால் இது தவறான செயல என்று கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏதாவது கலவறத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டியென்றே "கொஷ்ட" நிதப்ப வர்கள் செஞனர். தேசிகள் " உண்டா உதவத்தல்லாமல் நமக்குப் பங்கமான், ரிலகை " என்பதை அறிந்தா முன்னின்று அதைகிரிபாகாக்கிவிட்டு, அப்பாபத இப்பமுறை பேசியிருப்பது கண்டிப்பாபர்க்குக் கண்டிப்பாக அங்குள்ள அநர்க்கணக்களத்தில் வது. தோன்றினாலுமே சேஷியாகவே இது தெரிநாளாக அதுவதத்தில் கண்டிப்பாக. விஷயம்.

பத்தேனாராம் அத்தாயம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாமத்தாயம்—ஸர்க்கார் ரிகார்டுகளால் உண்மையை விளக்குதல்.

92. இதுகாறும் நம்முடைய ஸ்ரீகோர்ட்டு வார்த்தைகளால் இந்த வரலாற்றுநூல் எழுதப்பட்டு வந்தது; ஆனாலும் ஒவ்வொரு விஷயமும் உப்பமானாகவே நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பதால் மத்யஸ்தர்கள் எந்த விஷயத்திலும் அதாப்தியபையக் காரணமில்லை. சில முக்கியமான விஷயங்களுக்கு நியாயஸ்தான ரிகார்டுகளை அப்படியப்படியே எடுத்துக்காட்டினால் இன்னமும் பரமத்ருப்தி ஏற்படுமென்று தோன்றி இனிச் சில ரிகார்டுகள் காட்டி அவற்றின் ஸாராம்சங்களைப் மொழிபெயர்க்கதெழுதுகிறோம். இவற்றால், இந்த தேவஸ்தானத்தை முன்பு நிர்வகித்துவந்த தாதாசாரியர்களின் பிரபாவங்களும் மற்றும் பல மருமங்களும் நன்கு வெளியாகும். இதுவே விவரமாக மற்றும பல ரிகார்டுகள் கீழேமேலே வெளியாகும்.

93. நம்மாழ்வார் சன்னிதியை வடகலையாக்க முயன்றபோது.

In the Court of the additional Dt. Munsiff of Chingleput,

O. S. Nos. 6 & 7 of 1912.

Present;—M. R. Ry. R. V. Krishna Ayyar M. A., B. L.,

Additional Dt. Munsiff.

Monday 31—8—1914.

Paras 106 to 113 களில் உள்ள விஷயம்.

"In this connection, the facts which immediately gave rise to and culminated in this litigation become pretty important.The plaintiff's case is that at a time when the outer gates of the temple were closed for the purpose of restraining a temple elephant which had gone mad, the Vadagalais forcibly entered the suit shrine and carried away the Utsavar idols of Nammalwar and his attendants with a view to alter their namams. The defendants, on the otherhand, state that in connection with Pagalpathu festivalit was usual to take Nammalwar idols up the hill every year and that it was in accordance with the custom, and not for any sinister purpose that the idols were removed from the suit shrine..... The parties have consequently adduced a very considerable body of evidence in respect of the events of the 27th of December 1908 and the following days.

It appears to me to be unnecessary to discuss this evidence at length, and I will content myself with stating a few facts established by it.

There were immediately complaints by the plaintiffs to the Police and Magistrate against the Vadagalais whose motives were then and there attacked as improper. The police forthwith appeared on the scene with Sub-Inspector Neelakanta Iyer, P. W. I, at their head. Neelakanta Iyer discovered the idols in the uphill-shrine and on the same day drew up the mahazar, Exhibit A, in the presence of the Vadagalai Receiver and several others. In that mahazar, there is reference to the fact that, though the idols, for the time being, wore Vadagalai Namams, yet, when washed out and inspected they contained doubtful Thengalai traces. As regards the Plaintiff's complaint to the Magistrate it ended in the conviction of several of the Vadagalais Exhibit N. One of the grounds on which the conviction was upheld on appeal was that the vehicle called Tholukkinian on which, if the idols had been removed in connection with the festival they must have been carried, was found on inspection to have been totally unused. Now

all these facts, the immediacy of the Plaintiff's complaints, the alleged Thengalai traces on the idols, the unused character of the Tholukkinian greatly probablise the Plaintiff's version of a forcible removal.

Side by side with these facts there is also the incredibility of the justification attempted by the Defendants for the removal of the idols in question. From exhibits L, EE GG. and RR and from the oral evidence in the case it is clear, that, for long years, the Alwars and Acharyars have never taken part in the Pagalpattu festival at Conjeeveram. As regards the suit year itself, the receiver had admittedly not given any permission to carry the idols up hill. It is therefore impossible to suppose that the Defendants' removal of the idols from the Nammalwar shrine was a bonafide act done in the ordinary course of the Pagalpathu festival.

On 28—12—1908 the idols were restored to the suit shrine by an order of the stationary Sub-Magistrate of Conjeeveram.

But the police continued to guard the shrine until 6--1—1909. On that day, the shrine itself was handed over to the Plaintiffs and a mahazar Exhibit T, was drawn up. In that mahazar it is stated that the Moolavar of the Nammazhwar had clearly visible Thenkalai Namam on his forehead, that Thenkalai Namams were also found on various articles and vessels within the shrine and on the Brindavanam opposite to it and that the namams on Mathurakavi and Nathamuni were not clearly visible. It is agreed, by the way, that Mathurakavi and Nathamuni could not have namams different from what Nammalwar wore.

....

It is unnecessary to discuss the Namam question further.

From all the facts and the circumstances of the case, it is conclusively established that the namams customarily worn by Nammalwar and his attendant deities were only Thengalai namams and not Vadagalai namams."

இதன் ஸபரமாவசுத்து நீர்வகுமாறு:—

91. இக்கசங்கரப்பதிகம் இந் தீவியாந்நிலம் தமர் தற்கு முன் உத்த விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டியது முக்கியமாகியது. (தொண்டி) வரதன்ஸின் வழக்கு என்னவென்றால்: "கோவிலின் யானைக்கு மதமிட்டித்த. கோபுரவளையின் உட்கண் மூடிவிடுத்தபோது வடகலை யார்கள் பலவந்தமாக நம்மாழ்வார் ஸன்னிதிக்குள் துஷ்டம், திருமண்காப்புக்களை மாற்றுகதற்

காகவே நம்மாழ்வாருடையவும் அவருடன் சேர்த்திருந்தவர்களுடையவுமான" (நாதமுனிகள் மதூரகனிகள்) விக்ரஹங்களை அப்புறப்படுத்திக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். இதற்கு மாறாக பிரதிவாதிகள் (வடகலையார்) பதல்பத்து உத்ஸவம் நடத்துவதற்கே வழக்கம்போல் ஷே விக்ரஹங்களை எள்ளப்பண்ணிக்கொண்டு போனதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இருதரத்தாரும் 27—12—1908ல் நடந்த சம்பவக்கார்பற்றி அனேக சாக்ரியங்களையும் ரிகார்டுகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவைகளால் நுஜுவான விஷயங்கள் கீழ்வருமாலை:— அன்றைய தினம் உடனே போலீசார், த்திஷர் ராஜிஸ்ட்ரேட் முன்னிலையிலும் வடகலையாரின் பேரில் பிராதுகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. சப் இன்ஸ்பெக்டர் நீலகண்டய்யர் உடனே சில போலீஸார்களுடன் சலகம் தேர்ந்தகி த்திற்குச் சென்றிருக்கிறார். நீலகண்டய்யர் பிரஸ்தாப விக்ரஹங்களை ஷே தேவஸ்தானத்தின் மலைமேல் கண்டு பிடித்தார். உடனே ஒரு மஹஜர் (exhibit A.) வடகலை ரெஸீவர் (தோ. ரா.), சில பிரமுகர்கள்முன்பாக தயார் செய்தார். அந்த மஹஜரில் அந்தசமயம் தாற்காலிகமாக பிரஸ்தாப விக்ரஹங்களில் வடகலை நாமம் சாற்றப்பட்டிருந்தாலும் விக்ரஹங்களை அலம்பி பரிசோதித்தபோது தென்கலை யென்று சந்தேஹிக்கக் கூடிய சின்னங்களிருந்தன வென்று அழகுபட்டிருக்கிறது. இந்த கேஸில் அனேக வடகலை யார்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது அப்போதிலும் காயமானதற்கு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால், ப்ரஸ்தாப விக்ரஹங்களை எள்ளப்பண்ணிக்கொண்டு போவதற்காக உபயோகிக்கப்பட்டதாய்க் காட்டப்பட்ட தோளுக்கினியான் வெகுநாட்களாக உபயோகப் படுத்தாமலிருந்ததாக நிரூபிக்கப்பட்டதும், உடனுக்குடனே பிராது கொடுக்கப்பட்டதும், தென்கலை சின்னங்கள் காணப்பட்டதும். இவைபோன்றவைகளைக் கவனித்தால் பலவந்தமாக ஷே விக்ரஹங்களை அபஹரித்ததாகவே கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இந்த விஷயங்க ளோடு இதைபும் கவனிக்கவேண்டும். Exhibit L, EE, GG, and RR. இந்த ரிகார்டு களிலிருந்தும் வாக்குமூலங்களிலிருந்தும் ஆழ்வார் ஆசாரியர்களின் பகல் பத்து உத்ஸவம் அனேக வருஷங்களாக நிறுத்தப்பட்டிருந்தது ஏற்படும்; ப்ரஸ்தாப வருஷத்திலேயும் விக்ரஹங்களைக் கொண்டுபோய் பதல்பத்து உத்ஸவத்தை நடத்தும்படி உத்தரவிடவில்லை யென்றே ரிஸீவர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் பதல்பத்து உத்ஸவத்திற்கு இந்த விக்ரஹங்களைக் கொண்டுபோனதாகச் சொல்வது அடியோடு நம்ப முடியாது. காஞ்சிபுரம் ஸ்டேஷனரி சப்மேஜிஸ்ட்ரேட்டின் உத்தரவின்பேரில் 28—12—1908ல் அந்த விக்ரஹங்கள் நம்மாழ்வார் ஸன்னிதிக் கே திரும்பக்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன; ஷே ஸன்னிதி யைப் போலீஸார் 6—1—1909 வரையில் பாராபோட்டு காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அன்றையதினம் வாதிகளிடம் ஷே ஸன்னிதி ஒப்புவிக்கப்பட்டபோது ஒரு மஹஜர் தயார் செய்யப்பட்டது. அந்த மஹஜரில் நம்மாழ்வாரின் மூலவருக்குத் தென்கலை திருமண்காப்பே வெகு ஸ்பஷ்டமாகப் பார்க்கலாம். இடப்பட்டிருந்ததென்றும், மற்றும் பாத்திரங்கள், சாமான்சன் முதலியவற்றில் தென்கலை நாமங்களே இருந்தன வென்றும், ஆழ்வார் ஸன்னிதியி லுள்ள (கருங்கல்) ப்ருத்தாவனத்தில் தென்கலை திருமண்காப்பே யிருந்ததென்றும் கூறப்பட் டிருக்கிறது.

இதற்கு மேல் இந்த நாம விஷயத்தைப்பற்றி விவரிப்பது அவசியம். நடந்த விஷயங் களையும் சூழ்நிலைகளையும் கொண்டு நம்மாழ்வாரும் அவரைச் சேர்ந்த விக்ரஹங்களும் தொன்று தொட்டுள்ள ஆசாரப்படி தென்கலையே என்பது முடிவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டு விட்டது. இவை வடகலை யல்ல.

ஆழ்வாசாசாரியர்களின் பகல்பத்து உத்ஸவாதிகளையும் புறப்படுத்தி உத்ஸவம் தடைபட
விடவில்லை என்பதற்கான தீர்மானத்திற்காக சிறுத்தியக்கேள்விகள் S. A. Nos. 137, 138 and 269
of 1902 (on the file of the High Court)ல் T. M. அனந்தராமன் அவர்கள் தீர்மானம்
(finding) பார்சு 17ல் கூறியுள்ளதை யாதென்றால், ஆழ்வாசாசாரிய விரிவுரை வகுப்புக்கு புதிய
பாடு உத்ஸவம் நடத்தி மணவாளமாமுனிசுவாமிநாதர் உத்ஸவம் காத்தாவில் நான் விசேஷ
மாகவும் சங்கடமாகவும் இருக்கும் என்ற காரணத்தைச் சொல்லி எல்லா மக்கள்
விரிவுரைக்கொடுக்கும் போது உத்ஸவத்தை இக்கோளத்தில் காத்தாவிலேயே 'தமிழ்' என்று
("It is also clear that seeing how strange and unsound the theory that
Manavala Mahamuni is not entitled to any procession will look when the
other Alwars and Acharyas has such processions The plaintiffs (Vadagalai
'Thathachar trustees) have evidently thought it best to stop such processions
to all for the present" இது கைகோள்மீட்டல் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ... (12.)

பதின்மூன்றாம் ஆத்யாயம்—இதாவும் விகாரஞ்ஞக் காட்டுவது.

தேவராஜஸ்வாமி சன்னிதிகிலுள்ள தென்கலை பாற்பாலைதகள் விஷயம்.

. In the High Court of Madras.

A. S. No. 212 of 1909.

JUDGMENT 26-4-1912.

by Hon'ble Mr. Justice Abdur Rahim &

„ „ „ Sundara Tyer.

புதிதெழுந்தவாறு பேரத்தில் இலகுவாக வந்து பார்ப்பதில் சந்தேகம் வராமல்:—

“We are, however, of opinion that, having regard to the past management of the temple, it is desirable to provide some authority to supervise the administration by the trustees. Several members of the Thengalai community hold offices in the temple, and the Thengalai, as a body, have important interests connected with it. It has been decided that the invocation before the recitation of the Prabandam or Thirvoimozhi in the temple should be addressed to the Thengalai Saint, Manavala Mahamuni. The Thengalais possess the right to the Adhyapakam office. These rights led to long litigation between the Thengalai and Vadakalai communities (see Krishnaswami Thathachariar v. Krishnamachar I L. R., 5 Madras 313). There is a shrine of Manavalamahamuni within the precincts of the temple as well as a shrine of Nathamuni,..... The Thengalai own the right to a good proportion of the Thirtam offices. Many of the Namams in the temple are Thengalai namams. The Thengalais have also the right of Asirvadam and a Thengalai is entitled to the office of Mulji Dharmakarta. All these have led to constant disputes and litigation between the communi-

ties and it is complained with reason that the fact that all the trustees are Vadagalais has tended to impede the vindication of the rights of the Thengalais and the Thengalai office holders. ...

It is also urged that the Thathachar Dharmakartas have repeatedly attempted to introduce innovations contrary to the interests of the Thengalais. They attempted to introduce an idol of Thathachar but the attempt failed. ...

We have therefore considered it desirable, in appointing a Board of Supervision, to provide that one of the members of the Board should be a Thengalai gentleman not holding any office in the temple."

இதனுடைய ஸாராம்சம் வருமாறு:— (தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.)

முதலில் தோன்றிய ஸ்கீம்ஸை உட்கொண்ட முடிவு செய்த ஹைகோர்ட்டு
ஜட்ஜுகளான (கனம்) அப்துல் ரஹிம் & ஸுந்தரமையர்
இவர்கள் எழுதியிருப்பது—

“தென்கலையாருக்கு அனேக முக்கியமான பாத்யதைகள் ஷே தேவஸ்தானத்தில் இருக்கின்றன. திருவாய்மொழி முதலிய ப்ரபந்தங்கள் தோடங்கும்போது தென்கலை யாசார்யராகிய மணவாளமாமுனிகளின் தனியணைச் சோல்லியே எப்போதும் தோடங்கவேண்டியதென்று கோர்ட்டுகளில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்யபக ஆபீஸ் தென்கலையார்களுடையதே. தேவஸ்தானத்திற்குள்ளேயே தென்கலை ஆசார்யர்களான மணவாளமாமுனிகளின் ஸன்னிதியும் நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமன் நாதமுனிகளின் ஸன்னிதியும் இருக்கின்றன. தீர்த்த மீராக பாத்யதைகளில் ஒரு பெரும்பாகம் தென்கலையார்களுடையதே. ஷே தேவஸ்தானத்திற்குள்ளிருக்கும் திருமண்களில் அனேகம் தென்கலை திருமண்காப்புகள் உள்ளன. அனேக தென்கலையாருக்கு ஆசீர்வாத பாத்யதைகளும் உண்டு. ஸ்ரீமஜ்தர்மகர்த்தகுத்வம் ஒரு தென்கலை ஸம்பா தாயஸ்தரையே சேர்ந்தது. தென்கலையாருக்கு இவ்வளவு பாத்யதைகள் ஷே தேவஸ்தானத்தில் இருப்பதாலும் தர்மகர்த்தாக்கள் எல்லாரும் வடகலையாருப்பதாலும் தென்கலையார்கள் தங்களுடைய பாத்யதைகளைச் சரிவர அனுபவிக்கமுடியாமல் இருக்கும்படி தடைசெய்யப்படுகிறார்கள் என்று தகுந்த காரணத்துடன் நிருபணத்துடன் குறை கூறப்படுகிறது இது அனேக கிளர்ச்சிகளுக்கும் கோர்ட்டு விவகாரங்களுக்கும் இடம் தந்திருக்கிறது. தென்கலையார்கள் பாத்யதைகளுக்கு விரோதமாக அனேக புதிய ஆசாங்களை வடகலை தாதாசார்ய தர்மகர்த்தாக்கள் நுழைக்க அடிக்கடி முயற்சி செய்கிறார்களென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. ஒரு தாதாசார்ய விக்ரஹத்தை புதியதாய் கோவிலில் ஸ்தாபிக்கச் செய்த முயற்சி பல்க்கவில்லை. இக்காரணங்களைக்கொண்டு தாதாசார்ய தர்மகர்த்தாக்களுக்குமேல் நாங்கள் ஏற்படுத்தவிருக்கும் Board of Supervisionல் ஒரு தென்கலை சம்பா தாயஸ்தர் இருக்க வேண்டுமென்று சருதி அப்படியே தீர்மானித்திருக்கிறோம்”.

95. கணம் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜுகள் இந்த தேவஸ்தான ரிகார்டுகள் பஸ்காப் ஆர அமர்ப் பரிசீலனை செய்தே மேலே குறித்த வாக்கங்களை எழுதியுள்ளார்கள். அவர்கள் எழுதி யிருக்கிற விஷயங்களைக் கலாம நடைமுறையில் நங்கு காண்பவையே. “தீர்த்த பிராக்ஷ யாதைகளில் பெரும்பாகம் தென்கலையாருடையதே” என்றதில் ஐயமுண்டோ? பிற்காலத்தில கலாவிபர்ப்பாயமடைந்த நாதாசாரியர்கள் தனி மஹ்ந ஸகல தீர்த்தமாகர்களும் தென்கலையா ர்களே. மலையாள ராச்சியார் ஸன்னிதிக்கு எதிரில் நிருமலைப் பிராக்ஷத்தில் ஒரு கல்வெட்டு இருப்பதை நாளைக்கும் யாவரும் எளிதில் காணலாம்; அதாவது, வாதிடீகர நக்ஷாசக்ரம் என்று மகுடம் கொடுத்து பிரதிவாதி படிங்கரம் ஸ்ரீரங்காசாரியர்க்கு முதல் தீர்த்த அருளப்பாடு என்று ஸ்பஷ்டமான எழுத்திலுள்ளது. இது உயரத்தில்கலை. தலையில் நின்றுகொண்டு சுகமாக வாசிக்கலாம். இது கோர்ட்டு தஸ்தாவேஜுகளில் ஏறியிருப்பதால் இதை யழிக்க முயன்றும் பயனில்லை. நாதாசாரியர்களுக்கு இங்கே தீர்த்தமிராக் எப்போது கிடைத்தது எவ்வண்ணம் கிடைத்தது என்பது பற்றின நிருபணங்கள் அடுத்த பிராக்ஷத்தில் விரிவாக வெளிவரும். அவற்றை அட்வகேட் அவர்களே வெளியிட்டிருக்கலாம்.

96. மேலே குறித்த கணம் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜுகளின் தீர்ப்பில் அடுத்த வாக்கியம் என்னவென்றால் “ஸ்டீ தேவஸ்தானத்திற்குள்ளிருக்கும் நிருமலங்களில் அனேகம் தென்கலைத் திருமண்காப்புகள் உள்ளன” என்பதே. அந்த தாவராவில் எக்ஸிட்டாக தாக்கல் செய்யப் பட்ட திருமண ரிகார்டுகள் பலவற்றையும் ஜட்ஜுகள் பரிசீலனை செய்தன்றோ இவ்வண்ணம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றின தத்துவங்களை இப்போது நாம் விவரிப்பதில் பலன் இல்லையாயினும் பழைய வாலாறுகளைத் தெரிவிக்கவே இந்நூல் அவசியப்பதால் அதைப்பற்றிச் சுருக்கமாக மேலே தெரிவிப்போம்.

பதினான்றாமத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினான்காமத்தியாயம்—இந்த தேவஸ்தானத்தின் கலைப்பற்றி.

97. “தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானம் வடகலை” என்று கோளிலில் கில விடங் களில் நிருபணமும் சைமச்சுண்ணும்பாலும் வர்ணத்தாலும் எழுதியிருப்பதுண்டு. வடகலை வடகலைக்கோளில், தென்கலைக்கோளில் என்று வழங்கி வருவதானது எதைக்கொண்டு என்பதை விமர்சிக்கவேண்டிய். கலை என்கிற சொல்லுக்கும் புலப்படத்திற்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமும்கிடையாது. ஆனால் ஒரு ஸாடியான ஸ்வஸ்தாசாயம் திருநெல்வேலியை அடை யாமல் போகலாம். இந்த பதின்மணிதாம கலாசாஸ்திர கலாசாஸ்திரம வடகலை நாமக் கலாம் போட்டிருப்பதால் இது வடகலை தேவஸ்தானம் போலப்படுகின்றது என்பது தெளிவாக வலி கிளைக்கலாம். தேவஸ்தானமாகத் தலையிற் கொண்டுநின்றும் கில வடகலையாக விளங்கு ம் பற்றிய விவரிப்பதால் இப்போது இது வடகலை தேவஸ்தானமாக என்று சொல்லு. பட்டமாவணிகமாகப்பட்டது. இதைப்பற்றின தத்துவங்களை கலாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது பிற அனியமென்று சுருதி ரிகார்டுகள் வழிவகுக்கின்றன. பீரமல் அனத்யோபபிபாசரித்திங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன.

98. மூன்னம், இக்கச்சிமாக்காலையே உள்ளதான விவங்கொளி கோளிலென்கிற, போலகச்சு ஸன்னிதியைப்பற்றினவொரு வாலாறு தெரிவிக்கப்படுகிறது. அதனால் இந்த

தேவஸ்தானத்தின் மருமங்களை அளிக்க வுணர்ந்தனொள்ளமுடியும். தேசிகனுடைய திருவவதாஸ்தலமாகிய தூப்புல் விளக்கோளி தேவஸ்தானம் நெடுநாளாக கைக்கோளர்களின் பரிபாலனத்திலிருந்துவருகிறதென்பதும் அந்த தேவஸ்தானத்திற்கு அவர்களே தருமகர்த்தாக் களென்பதும் நாட்டித்தனிவுயர். இற்றைக்கும் இது மாறுபாடு அடையவில்லை. இந்த கோவிலின் நிர்வாஹம் அவர்களுக்குப் பரம்பரையிப்போன்று சொல்லப்படுகிறது. தாதாசாரியர்கள் தூப்புல் தேசிகன் ஸன்னிதிக்கு மட்டும் நாங்களே தர்மகர்த்தாக்களென்று விவாதிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அப்போது கைக்கோளர்கள் நீதிமன்றத்தில் தாவா செய்ய நேர்ந்தது. அதில் தாதாசாரியர்களின் எதிர் வாதம் என்னவென்றால்—இங்கு தேசிகர் ஸன்னிதியானது தீபப்ரகாச தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்ததன்று ; இது தனிப்பட்ட கோவில். தீபப்ரகாச தேவஸ்தானத்திற்கு கைக்கோளர்களே டிராஸ்டிகளென்பதை நாங்கள் ஆரம்பித்தோம் ; தேசிகர் கோவிலின் நிர்வாஹத்தில் அவர்களுக்கு யாதொரு ஸம்பந்தமும் கிடையாது. நாங்களே நெடுநாளாக நிர்வாஹிகள்—என்று தாதாசாரியர்கள் ஆன்ஸர் கொடுத்தார்கள். இந்த வ்யவஸ்தாத்தில் தென்கலையார்களுக்கு யாதொரு ஸம்பந்தமும் இருந்ததில்லை. கைக்கோளர்களுக்கும் தாதாசாரியர்களுக்கும் மட்டுமே நடந்தது.

99. இந்த தாவா முன்சீப் கோர்ட்டு, ஜில்லா கோர்ட்டு, ஹை கோர்ட்டு ஆகிய மூன்று கோர்ட்டுகளிலும் சென்று முடிவு பெற்றது. முதல் முன்சீப் கோர்ட்டில் கைக்கோளர்கள் பஷத்திலு வெற்றி ஏற்பட்டது. இரண்டாவதாக ஜில்லா கோர்ட்டில் அது மாறுபட்டு தேசிகர் ஸன்னிதி நிர்வாஹம் தாதாசாரியர்களுடையதே யென்று முடிந்தது. பிறகு சென்னை ஹை கோர்ட்டில் 19--4--1883ல் பரிஷ்காரமாக முடிவுபெற்றது. மிஸ்டர். இன்னிஸ் துரையும், ஸம்ப்ரணித்தான முதத்துஸ்வாயி அய்யாவுகளும் ஆக இருவரும் ஜட்ஜுகளாயிருந்து பரிபூர்ண விசாரணைகள் செய்து முடித்தார்கள். அது ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் விரிவாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து ஸாம்பாக ஒரே விஷயம் காட்டுகிறோம்.

“தூப்புல் தேசிகர் ஸன்னிதியானது விளக்கோளி தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்ததே; அந்த கோவிலின் வாஹன மண்டபமே தேசிகர்கோவிலாக ஆக்கப்பட்ட தென்று தெரியவருகிறது. விளக்கோளி தேவஸ்தானத்திற்கு யார் டிராஸ்டிகளோ அவர்களே அதைச் சேர்ந்த தேசிகர் கோவிலுக்கும் டிராஸ்டிகளாயிருக்கத்தக்கவர்களென்பதில் என்ன ஸந்தேஹம்? ஆகவே முன்சீப் கோர்ட்டு தீர்ப்பையே நாங்கள் ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறோம். இதற்கு முக்கியமான காரணம் ஒன்று கவனிச்சு வேண்டும் — விளக்கோளி கோவிலைப்போல் தேசிகர் கோவிலும் தென்கலை ஸம்பிரதாயத்தை யுடையிருக்கிற விஷயம் ஸ்பஷ்டமாக விருக்கிறது; தாதாசாரியர்களே தேசிகர்கோவிலுக்கும் டிராஸ்டிகளாக இருந்திருப்பார்களானால் அவர்கள் இங்கு தென்கலை ஸம்பிரதாயம் தொடர்ந்து வந்திருக்கும்படி பார்த்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்பதே.”

என்று ஷே ஜட்ஜுகளால் எழுதிமுடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நாம் இந்திரஜாலமாகக் காட்டுவதன்று. முன்று கோர்ட்டுகளில் நடந்த இந்த விவவஸ்தாத்தின் ரிகார்டுகள் — முக்கியமாக ஹை கோர்ட்டு ஜட்ஜ்மெண்டு மறைக்கவோ மாற்றவோ முடியாதது. எவ்வப்பரிசீலனத்தினால் யாவாந் காணக்கூடிய ரிகார்டே இது. மேலே நாம் எழுதியுள்ள வாசகங்கள் அந்த ஜட்ஜ்மெண்டில் இல்லைபென்று நிரூபிக்கத் துணிவுடையவர்கள் நிரூபிக்கவேண்டும். ஷே ஹை கோர்ட்டு ஜட்ஜ்மெண்டின்படி 1883-ம் ஆம் வருஷத்தில் தேசிகன் ஸன்னிதியுட்பட தீபப்ரகாச தேவஸ்தானம் தென்கலை ஸம்பிரதாயமாக விளங்கி வந்த தென்பது நிஸ்ஸந்தேஹ

பாபாள் கங்கைக்கோட்டை
மேற்புறம், நியதி, நியதி, நியதி
பாபாள் கங்கைக்கோட்டை

108. இருநூறு வருஷங்களுக்குமுன் மைனூரிலிருந்த ஒரு பாகாலஸ்வாமி ராமா நுஜதயா பாதர்த்தனியனைச் செய்து திருநாராயணபுரத்தில் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டு தெற்கிலும் சில தீவ்யதேசங்களிலாவது இதை நுழைக்கவேண்டுமென்கிற அவாவுடன் தக்ஷிணபாத்திரை புறப் பட்டுக் காஞ்சீபுரம் வந்து தாகாசாரியர்களை இதற்கு நிர்ப்பந்திக்க அவர்கள் இசையாமல் மறுத்துவிட சாபோதகமிட்டுப் போய்கிட்டாரென்பது யாவாழ்ந்த சரிதை. அந்த பாகால ஸ்வாமியால் தூண்டப்பட்ட வேறு சில வாகையார்கள் நெடுகேசில வருஷங்கள் பொறுத்து ராமா நுஜபாதம் சொல்ல ஆரம்பித்ததா அது தடை பட்டுப்போனதாம் நீழே விவரிக்கப் பட்டது கோவில்களில் சன்னடை ஆரம்பமானகாலா பிமாந்திகளில் ஸ்பஷ்டம். பல கோவில்களில் பாகாலத்திலேயே சன்னடை ஆரம்பமாயிற்றென்பதும் ஸ்பஷ்டம். அப்படி சன்னடை ஆரம்பமாவதற்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்புதான் ராமா நுஜபாதர்த்தனியன் தோன்றினது. தோன்றின நான் முதல் எங்களுடைய முகாண்டைப்பாடியோ.

109. இந்த தேவஸ்தானத்தில் ஸ்ரீ சைலேச தயாபாதர்த்தனியன் ஆத்தான் ஜீயர் காலத்தில் புதியதாய் வந்து புரளில்லை! யென்பதாய்ந்தின விவரணங்களை நிகர்த்து ஆலமாகக்காட்டு வோமினி.

110. கி. பி. 1711ல் வடநீர்குமார நிறாலை தாகாசாரியரால் ஆத்தான் திருவேங்கடராமா நுஜ ஜீயருக்கு வழங்கிக்கொடுக்கப்பட்ட உபஸ்பாஷிக்கை. (இது A. S. No. 115 of 1910-ல் Exhibit A வாக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.)

EXHIBIT A.

Sreemathe Ramanujaya namaha.

Odambadikka (agreement) executed on the 18th day of Chitri month of the current Khara year, being the 1633rd year of Swasti Sri Vijabhaya-daya Sali Vahana Sakam and 4812 of the Kali (yuga) and 24th after Prabhava, to Srimat veda marga pratishthapana acharyobaya.....Athan Thiruvenkata Ramanuja Jeeyangar, Sakala Sri Karyatharandharulu of the Sannidhi of Sri.....Devarajaswami of.....Kanchi.....by Srimat..... Yedurumbadi Lakshmi Kumara Thirumala Thathacharyulu, in the presence of Maharaja Rajastri Lala Thondarmul Srinivasa dasagaru is to the following effect:—We shall, as has been done under existing mamal for a very long time of beginning with "Srisylaisa davapathram" (Srisailesathayapatram Thodangi) for Divya Prabandham Thodakkam (at the commencement of the recital of the prabandam) during Nithya Niyamithika Varashochavams daily, periodical and yearly Ochavams in Sri Devaraja Swami and other 18 Divya Dhesulu (temple), in the Sanidhis (temples) of Nammalwar and all other Alwar Acharyalu, and in those of Srimath Thiruukkachi Nambi, Koorathal-

EXHIBIT D.

(dated 23—2—1799)

To the Amil (Thasildar) of Conjeevaram Parguna.

I understand that in the Pagoda (temple) of Vedantachariulu near Dipaprakasakala Pagoda, the prayar, "Ramanujadayapatram has been recited for some days, which was never before done, and which is contrary to religious doctrines. It is therefore very improper that it should be done so. You should therefore put a stop to the same, and order the prayer, Srisailesadayapatram" to be recited as usual. For such improper act of Ragunadacharyulu and Thiruppakuli Krishnamacharyulu among the Thathachariyars, and for their having given me the trouble of going and seeing that, you should levy from them a fine of ten Pagodas each and send the same.

Poonamallee,
23rd Feb. of Fasli 1208. }

(Signed) JOHN HODGSON,

Collector.

இதில் சில தாதாசாரியர்கள் விளக்கொளிகோவில் வேதாந்ததேசிகள் சன்னிதியில் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ராமஸந்தான வழக்கத்துக்கு விரோதமாக ராமானுஜதயாபாத்ர தனியன் சொன்னதற்காக நபர் ஒன்றுக்கு 10 வராகன் அபராதம் வசூலித்து அனுப்பும்படி தாசில்தாருக்கு கலெக்டர் ஹாட்ஸன் துரை உத்தரவளித்திருக்கிறார்.

Exhibit E 'ல் இந்த அபராதத்தை கலெக்டர் கீன்வே (Edw. Greenway) 10—1—1801ல் காயப்படுத்தியிருக்கிறார்.

EXHIBIT G.

(dated 19—2—1809.)

To Mr. CAZIRET.

Kararnama executed by Tatachary, etc. In the Sannidhi (temple) of Sri Devaraja Swami Only "Srisailesadayapatram" is usually recited, but "Ramanujadayapatram" was never recited. We were sent for and asked about the Vadagalai people having recited "Ramanujadayapatram" yesterday. In respect thereof (we say that) neither we, nor our Gumasta, nor (any person) under our orders recited it, nor did we hear them recite it, nor did we see. No such act contrary to custom will be hereafter done by us or by our Gumasta. If we so do in opposition to custom, we shall be liable for the fine that may be imposed by the Sirkar. Thus is the Kararnama executed by us with our free will.

19th Feb. 1809. (Signed) Kumaratatachariar.

,, Tirumala Sundaravaradatatacharyulu,

இதில் சை தேவஸ்தானத்தில் ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ராமஸந்தான நீண்டகால வழக்கமென்றும், ராமானுஜதயாபாத்ர தனியன் எக்காலத்திலும் வழங்கியதில்லையென்றும், வழக்கத்திற்கு

விசேஷமாக நடந்துகொண்டால், அல்லது நடத்திவைத்தால் சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்படும் தண்டனைக்கு உள்ளாக ஒப்புக்கொண்டதாகவும் சில தாதாசார்யர்களே சர்க்காருக்கு உடன்படிக்கை எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இது விஷயமாய் நேர்ந்த கிளர்ச்சிகளும், உடன்படிக்கைகளும், வியாழ்ந்தியங்களும், தண்டனைகளும் அபரிமிதமாக உள்ளன. இத்தகைய ரிகார்டுகளை ஆதாரமாகக்கொண்டே A. S. No. 175 of 1910 ல் ஹைகோர்ட்டில் கனம் ஸ்ரீ. சங்கரநாயர் அவர்களால் நீர்ப்பு கூறப்பட்டிருக்கிறது. பதினெந்தாமத்யாயம் முற்றிற்று.

பதினெந்தாமத்யாயம்—நிகமனம் செய்வது.

114. விவாத வரலாற்றுச் சுவடியில் ஒவ்வொரு விஷயமாக வெடுத்து விபுலமாக விமர்சித்து முடித்தோம். நியாயாலய தஸ்தாவேஜுகளினாலும் ஸர்வ ஸம்பந்திபத் ப்ரமாணங்களாலும் எந்த ஸமயத்திலும் நன்கு கிரூபிக்கக்கூடிய விஷயங்களையே இதில் விளக்கியிருக்கிறோம். 'காஞ்சிமாநகரின் கிறிப்பு, தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியின் ஸந்நிவேசங்கள்' என்று இப்படிப்பட்ட ஒன்றிரண்டு மருடங்களில் மாத்திரமே விவாத வரலாற்றுச் சுவடியில் பிராமானிகர்கள் அதிகமாக ஆசேஷிக்க வேண்டாத விஷயங்களிருக்கலாம். அவை ஒரு புத்தகங்கொண்டு தெரிந்துகொள்ள வேண்டியவையுமல்ல. கச்சிக்கடைவீதிகளில் கிடைக்கக் கூடிய சரக்குகளையும், மார்க்கெட்டில் விற்கப்படும் பண்டங்களையும், காஞ்சியிலுள்ள விதிகளையும் குளங்களையும் 'கச்சேரிகளையும் தபாலாபீசுகளையும்..... குறிப்பிட்டு ஒரு பெரியார் 'கச்சிவரலாறு' எழுதியிருக்கின்றார். ஆசேஷிக்கத்தக்க விஷயமில்லாமை, பொய்யுரையில்லாமை என்னும் ஏற்றங்கள் அப்புத்தகத்திற்கு உண்டென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

115. புத்தகங்கள் எழுதும் புத்தகம் பண்டிதர்களுக்கும் விவேகிகளுக்கும் பரிம போக்யமாக அமையவேண்டும். வயிறு நிரம்பிய மாச்சரியத்தையும், ஒரு தலையில் வீணை நமபிக்கையையும், ஒரு வருப்பினரின் மனத்தை அநாவச்யமாகப் புண்படுத்தவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தையுமேகொண்டு எழுதப்படும் புத்தகம் என்ன பயன்தரும்? 'நம்முடைய பொய்யுரைகள் மூன்றாம்நாளில் வெளிவந்தே தீரும்' என்கிற நிச்சயவுணர்ச்சி நன்றாகிருந்தாய்கூட அதிஸ்வல்பகாலத்து மகிழ்ச்சியை நச்சிச் சில பர்மார்களின் புசுழ்ச்சிக்காக வொரு காரியம் செய்வதென்பது அறிஞர்க்குத்த குதியோ?

116. விஷயங்கள் ஒருவாறிருந்தாலும் சொல்லின்பமாவது கிறந்திருக்குமேல் அழகியதே. ஒன்றே காண்டின். பிரம்மா என்று அடிக்கடி உள்ளது. தமிழ் நெறியைப் பேணி நூல் பிரமன் என்னவேண்டும்; ஸம்ஸ்கிருத ஸரணியை யநுஸரித்தால் ப்ரஹ்மா என்னவேண்டும்; இரண்டுபடியிலும் சேராமல் மணிப்ரவாளத்திற்கும் பொருந்தாமல் பிரம்மா என்பது என்ன பாஷையோ? இது, மணற்சோற்றிலே கல்லாராய்வதொக்கும். முக்கியமாக எழுதப்பட வேண்டிய அபூர்வ விஷயங்கள் பல இருந்தும் அவற்றில் ஒன்றும் இடம்பெறவில்லை. [இதற்கு ஒன்றே காட்டுவோம்.] சித்ராபெளர்ணியுத்தவத்தில் பாலாற்றில் ப்ரஹ்மா தன்மென்பது புராணப்ரஸித்தமான பெரிய விசேஷம். தேவப்பெருமாள் க்ருதகுத்தின் முடிவில் பிரமனுக்கு விடை கொடுக்கும்போது 'வருடந்தோறும் சித்திசைமாதத்தில் பெளர்ணமியன்று வந்து என்னை ஆரதித்துப் போகவேண்டும்' என்று நியமித்தது, அப்படியே

நடந்துவருவது முதலான விசேஷங்கள் அந்நிவமானவை. இவை அடியோடு தொடர்பு படவில்லை. “முன்பு ப்ருந்தாவனத்தில் யமுனையின் மணல் வெளியில் நடந்த ராஸக்ரீடையினை இப்போது பாலாற்றில் நடத்திக்காட்டப்படுவதாக” எழுதப்படுகிறது. அந்தோ! இதெல்லாம் தக்காலில்லாத வார்த்தைகளல்லவா? ராஸக்ரீடையின் ஸ்மரணத்திற்கு இங்கு பாஸக்திலேச மேனுமுளாதோ?

117. பக்கம் 12, 13-க்கு இடையில் சுவரிசாத்திய தேவப்பெருமாள் படமொன்று வெளியிட்டு சௌரி (வரத) ராஜன் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இதற்கு என்ன பொருள் என்று கேட்கவேண்டும். திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமானுக்கு செளரிராஜனென்றும் செளரிப்பெருமானென்றும் திருநாமமுண்டு. “திருமுடியில் ஆச்சரியமான சுவரி சாத்திக் கொண்டிருப்பதனாலே இந்தத் திருநாமம் வழங்கிவருகிறதென்று சில அம்மைபார்கள் சொல்லுவதுண்டு. “பயலிசலாதி (வலம் செலவகாதி) சுவரத்தி—பெளரி” — ராஜன வஸுதேவனுடைய புதல்வனாகையாலே சௌரி யென்று பட்டருடைய ஸஹஸ்ரநாம பரஷ்யம். ஸம்ஸ்கிருதஜ்ஞர்கள் யாவரும் கொள்ளும் பொருள் இதுவே. சுவரிக்கும் செளரிக்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமும் கிடையாது. சுவரி சாத்திக்கொண்டிருக்கும் தேவப்பெருமாள் செளரிவரதராஜனும். இங்ஙனே எழுதிப்போவதால் நஷ்டமொன்றுமில்லை. மெய்க்கதைகளை மறைத்தும் பொய்க்கதைகளைப்புகுத்தியும் புத்தகம் வெளியிடுவதுதான் பொருத்தமற்றது.

118. ஸ்ரீ றஸ்திகிரியின்மீது ஏறினவுடனே அபாதகலிணமாகத் திருமபித் தெண்டன் ஸமர்ப்பிப்பதென்கிற ஸம்பந்தமும் ஏறக்குறைய ஆயிரம் வருஷகாலமாக நடந்து வருகிற தென்பர் பெரியோர். நாடோறும் அருளாளன் (உதவியுமார்த்தி) ஆன்தானத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுக் கச்சிவாய்த்தான் மண்டபத்திலே பெழுந்தருளியிருந்து அங்கே திருவாராத நாதி விசேஷங்கள் கண்டருளி, பிறகு ஆன்தானத்திற்கு எழுந்தருள்வதாம். ஆழ்வார் திருமகரியில் நம்மாழ்வாருக்கு இற்றைக்கும் தினப்படியாக நடந்துவருகிற க்ரமநிதி. திருக்கச்சிநம்பிகளின் கைங்கரியமும் ஆனவார்த்தை கேட்கப்பெற்றதமெல்லாம் இந்த கச்சிவாய்தான் திருமண்டபத்தில்தான். முந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்வரையிலுங்கூட தினப்படியாக இந்த மண்டபத்திற்கெழுந்தருளியே திருவாராதனாதிகள் நடந்துகொண்டிருந்தன வென்றும், உடையார்பாடியத்தினின்று எழுந்தருளின பிறகே சில காரண விசேஷங்களை யிட்டு அந்த க்ரமம் நிறுத்தப்பட்டதென்றும் பெரியார் கூறுவர். இந்த மண்டபத்தெதிரில் ப்ரவசன கோஷ்டி நடத்த அனுமாதமும் ஸௌகரியம் கிடையாதென்பதைச் சிறியாரு மறியப்பெறுவர். இங்கே அம்மாள்கோஷ்டி நடத்ததாகச்சொல்லுவது அசம்பாவிதம். தவறான ஐதிற்யங்களைக் கல்பனை செய்வதும், அவற்றைத் தலைமுறை தலைமுறையாகப் ப்ரசாரம் செய்துகொண்டுபோகப் பாரிப்பதும் விவேகிகளின் பணியாகமாட்டாது.

119. முந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்பு எழுந்தருளியிருந்த அழகிய மணவாள ஜீயர் ஸ்வாமிகள் இந்த ஸன்னிதியில் செய்திருக்கும் திருப்பணிகள் என்னிறந்தவை. தரபார் ஸன்னிதி முன் திருமண்டபம், அபிஷேகமண்டப ஜீர்னோத்தாரணம், ஆழ்வார் பிரதட்சிணை திருமதின் (அதன் கோபுரமுட்பட), வரதானமண்டபம், இப்படி பல திருப்பணிகள் செய்தது கொச்சானத்திலும் அவருடைய வைபவ ப்ரகாசிகையிலும் ஏறியிருக்கிறது. ஆழ்வார் திருமதி ப்ரகாரத்தில் அவருடைய தீவ்யமங்கள் விக்ரஹம் நின்ற திருக்கோலமாக நிலையிலே ஏறியருளப்பண்ணப்பட்டிருப்பதை நூலுக்கும் ஸேவிக்கலாம். திருவாரணம்

களும் அவர் செய்வித்து ஸமர்ப்பித்தவைகளே அதிகமாக ஜலஸிப்பவை. பெருமானுக்கும் தாயானுக்கும் நித்யப்படி திருவாபாணங்கள் ; (அதிகப்படியாக) அரைவடம், பச்சைக்கள், சங்கிலிகள், நீலவண்டு, பதக்கம் முதலானவை அத்யாபி ஆவருடைய திருநாமத்தினாலேயே வழங்குவன. வாழ்நாள்களும் பல அவருடைய முயற்சியினாலேயே அமைந்தன. வெங்கடாத்ரி யென்கிற தென்கலை பக்தசிகாமணி ஸமர்ப்பித்த திருவாபாணங்கள் விலைமதிக்க முடியாதவை. நூறு வருஷங்களுக்குமுன்பு எழுந்தருளியிருந்த பிரதிவாதி பங்காப் பெரிய அனந்தாசார்ய ஸ்வாமி ஸமர்ப்பித்த அநர்க்கமான திருவாபாணம் 'அனந்தாசார் மகாகண்டி' யென்றே நானுக்கும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. திருவாபாணங்களுள் அதிலொன்று நடுநா யகமர்க விளங்கி வருகின்றது. ஆக, திருப்பணிகளையோ திருவாபாணங்களையோ வாழ்நாள்களையோ இத்தலத்தில் சேமித்தவர்கள் தென்கலை ஸமர்ப்பித்தாய்ஸ்தர்களே. யென்பது நாம் அமோனமடியாக எழுதுவதன்று; பரபலசாஸன ப்ரதிஷ்டாபிதமானது. இப்பெரியார் களைப்பற்றி ஒரொழுத்தமெழுதாமல், கிறிஸ்து கலஹங்களுக்கு விதை விதைக்கவர்களும், அது சாகேபசாகமாக வளரும்படி செய்தவர்களும், நானுக்கும் அஃதொன்றிலேயே ஊக்கமுடை யர்களாயிருப்பவர்களுமான ஒரு வகுப்பினர்க்கு இவ்வாத பெருமைகளை ஏற்றியெழுதியிருப் பனாகண்டு உண்மையுணர்ந்த வொருவரும் மயங்கார்.

120. செங்கல்பட்டில் கெகாலம் ஸப்கலெக்டராயும், பிறகு டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜராயும், பின் னர் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜராயுமிருந்த மிஸ்டர் ரஸ்ஸல்ஸுரையவர்கள் செங்கற்பட்டு ஸெஷன்ஸ் (1892-93) கிரிமினல் அப்பீல் நெ. 2ல் 11-வது பாராஸில் எழுதுகிறார்—“பூமர்க்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்டில் பணப்பை ஸ்வாதினமாயிருக்கிற சாய்கரலினால் அதிகாரிகளிடத்தில் தாற்காலிகக் கட்டளைகள் வாங்கியிருக்கிறார்கள்.....இவ்விடத்திற்குப் புதிதாகவரும் அதிகாரிகள் இந்த சண்டையின் சரித்திரத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமலே ஏமாந்து போகிறார்கள்” என்று. இவ்வண்ணமாகக் கையிலங்கு நெல்லிக்களிபோல் எடுத்துக்காட்டத்தக்கவை எண்ணிறந்தனவ். அவையெல்லாம் கிரமேன் வெளிவரும்.

வெண்பா.

மன்னு மணவாள மாமுனிவன் மாண்புரைக்கும்
அன்னபுக முண்ணங்க ராசிரியன்—சொன்ன
அருளாளன் கோரில் வரலா நனத்தும்
மருளார்ந்த மாந்தர் மருந்து.

வழுவொ சுவறிநெய்—தலிசெ வாயரலாயிடுககயாபிஜாஃச—தர ।

யெயடுணி சறயணி சுணடியோ; தெனவணி வரடிவியாஜாஜா ।

உதகணம் மரா வாயஅஹலெயா திதாஃ

வாத்தலாஜி ராஜகதாயஅலெலெபெகீடி ।

ஹஜிஸெஸெஸபிவராயொபெபெகீடி ।

திவதாயஅபிஜாஃ வதாயகாஃ வதாஜாஃ ”

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதி பங்காப்

அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய

வாதன் ஸர்வித வராறு

முற்றுப்பெற்றது.

பேருளாளன் பெருந்தேவத்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

சித்யஸ்ரீர் நித்யமங்களம்.